

"THE GLOW"
SLOVENE NEWSPAPER
IN AUSTRALIA

121 QUEEN ST.,
WOOLLAHRA, N.S.W.

FEBRUARY —
MARCH, 1958

Registered at the G.P.O. Sydney
for transmission by post as a
periodical.

Lan

SYDNEY • MELBOURNE • BRISBANE • ADELAIDE • PERTH • HOBART

ZAR

SLOVENSKI ČASOPIS
V AVSTRALIJI

Urednik:
LJENKO URBANČIČ

Naslov uredništva
in uprave:
121 Queen St.,
Woollahra, N.S.W.
TELEPHONE 1: FB 1085

Urednica ženske priloge:
VLASTA CERGOLOV

Naslov uredništva in uprave
za Melbourne:
EMONA — AGENCY,
78 BRIDPORT ST.,
ALBERT PARK, VIC.
TEL.: MX 1395

Naročnina za 12 števil,
vključno poštnino £ 1-10-0

Društva, skupine in posamezniki, kateri nam želijo poslati fotografije v ponatis prosimo za jasne fotografije. Slaba fotografija pomeni še slabši klišé (block). Klišearne računajo približno 30/- za minimalne 4 kv. inche in 1/6 za vsak nadaljnji kv. inch, zato je važno, da so fotografije skrbno izbrane.

Cena oglasom: 10/- za inch tega stolpca.

Popust do 8/- za inch v stolpcu, kadar se stranka obveže za skupno 200 inchev ali več oglasnega prostora.

Printed by "Italprint"
4 Denby St., Marrickville,
N.S.W.

Advertising: 10/- for 1 inch of this column. Reduced to 8/- per inch when contract is signed for 200 inches or more.

● OBVEŠČAJTE
● DOPISUJTE

Knezji kamen

Prinašamo predavanje, ki ga je napisal poznani slovenski delavec in novinar g. JOŽE ČUJEŠ ob priliki obletnice zadnjega ustoličenja v Karantaniji. Predavanje je prečitala v sydneyskem Slovenskem domu gđna. Antonija Vodopivec v nedeljo, dne 16. marca zvečer. Predavanju je dala tudi poudarek ilustracija knežjega kamna, ki jo je izdelal naš tržaški umetnik g. Angel Renar.

Pred 544 leti 18. marca v letu 1414. so v Karantaniji zadnjikrat v slovenskem jeziku ustoličili slovenskega kneza — Ernesta Železnega.

Gotovo vam je poznan obred ustoličenja koroških deželnih knezov. Ne bom ga podrobneje opisoval. Ta obred nam kaže, da je v dobi, ko je povsod po Evropi prevladoval fevdalizem s privilegiranim stanom vitezov, pri Slovencih v slovenski državi vladala demokracija. Kmet je kot predstavnik ljudstva sedel na knežjem kamnu in se umaknil šele po simboličnem odkupu s kmečko obleko in živino. Ta obred je pričal in opominjal vladarja, da njegova oblast izhaja iz ljudstva in da jo mora izvajati tako, da bo v korist vsemu narodu.

Vežanost na krščanske in pravne zakone in pa ljudsko voljo je opominjala slovenskega kneza pri svojem vladanju.

Francoz Jean Bodin, ki je postavil teorijo, da izhaja vsa oblast iz naroda, je o obredu umeščanja koroških vojvod zapisal:

"OBRED UMEŠČANJA KOROŠKIH VOJVOD NIMA PRIMERE V SVETU."

Nobenega dvoma ni, da imamo Slovenci v Evropi prvenstvo pri uvajanju ne samo tako zvane, ampak resnične demokracije. To je še toliko bolj značilno, ker so živeli takrat naši sosedje Germani v izrazitem aristokratskem in fevdalnem sistemu.

Znano je tudi, da se slovenskemu kmetu ni bilo treba odkriti pred vladarjem. Tudi to je dokaz, da je pri nas res vladala demokracija in da je bil slovenski knez in vojvoda služabnik narodne skupnosti in

PRVI MED ENAKIM.

Vsak posameznik in vsak narod mora hoditi svojo lastno pot, ki odgovarja njegovim sposobnostim

in okoliščinam, v katerih živi.

Prav nič čudnega torej ni, da je v naši zgodovini vključ vsemu pritisku in tlačenju prodrila na površje stoletja stara stvarnost — slovenska država.

V 9. stoletju je obsegalo slovensko ozemlje približno 70.000 km. kv. V teku stoletij se je naša narodnostna meja zaradi redke naseljenosti, neugodnih političnih razmer in zavestnega ponemčevanja močno pomaknila proti jugu. Stoletja so nas okrnili, ne pa uničili. Po prisilnem molku so znova zapeli gosposvetski zvonovi in naznanili svetu, da:

NAROD NAŠ UMRETI NOČE.

Prav ta misel — namreč zaupanje v narodno bodočnost in rast, naj bi postala jedro 18. marca.

Iz nedavne preteklosti vemo, da je bila vprav zlorabljen narodna zavest največja moč komunizma. Nobeno geslo ni v zadnji vojni in revoluciji doma tako globoko odjeknilo kot geslo o svobodi in slovenstvu.

JOŽE ČUJEŠ

To je bil plašč, pod katerim so komunisti delali in vsi vemo, kako malo jih je bilo, ki jim želja po svobodi in domu ni zatemnila razuma in jim onemogočila jasno presojo položaja.

Komunisti so s svojo propagando prišli celo tako daleč, da so bili prisiljeni dati Slovencem celo njihovo samostojno državo, pa naj jim je to danes všeč ali ne.

Slovensko državno misel, našo pred stoletji izoblikovano demokracijo smatramo za strankarsko prenapetost. Celotako daleč smo prišli da hočemo dokazovati, da smo Slovenci premajhni in preneumni, da bi mogli imeti svojo samostojnost.

Pozabljamo, da je dediščina slovenskih knezov najvišja narodna dobrina in se moramo zato zanj kot zavedni Slovenci boriti.

Tu ne gre za stranke, gre za bistvo svobodnega naroda, za njegove osnovne življenske pravice, ki nam jih celo drugi ne odreka. Ali smo res postali tako hlapčevski, da si ne upamo misliti na samostojnost?

"Biti slovenske krvi, biti Slovincem ponos!" Kdor ima ponos, ne more biti hlapec. Kdor ni hlapec, je svobodnjak — kot so bili naši predniki v Karantaniji, ko so v miru in svobodi postavljali svoje vladarje.

VPRAŠANJE G. KLEMENČIČU

V vašem članku v nov. — dec. števil. "ZAR" trdite: "če se hočemo otresti komunističnega jarma, se moramo povezati z narodi, ki imajo iste smotre".

Vprašam Vas, kateri so ti narodi? Ali naj navežemo našo usodo z našimi zapadnimi, severnimi ali celo severo-vzhodnimi sosedi, ki so še v nedavni nepozabni preteklosti dokazali, kako jim je pri srcu "napredek in blaginja slovenskega naroda"? Ali se pa naj naslonimo na narode Afrike ali pa celo Kitajce...

Da prav je, da dokažemo svetu, da smo Slovenci, ali ne smemo zamolčati dejstva, da smo pripadniki enega jugoslovanskih narodov. Kajti kaj pomenimo Slovenci v današnjem vrtincu dogodkov? Le malo ali prav za prav nič! Oni, ki propagirajo samostojno slovensko državo ali kaj podobnega, se pošteno motijo, ako mislijo, da bi nato nastopilo za nas blagostanje ter se cedilo med in mleko. Slovenija ni švica. Minili so oni časi, ko so mali narodi stremeli za tem, da se ločijo od večjih sorodnih narodov! Saj najnovejši dogodki nam to potrjujejo, da še večji narodi gledajo za tem, da se združijo v večje edinice, kajti le tako bodo nekaj pomenili v današnjem vrtincu dogodkov.

Nepobitno dejstvo je, da se Slovenci za naš narodni obstoj in Slovenci za nas narodni obstoj in za visoki kulturni dvig v primeroma kratkem času moramo zahvaliti le Jugoslaviji v tej ali oni obliki. To najbolj lahko priznajo naši bratje in sestre, ki so živeli onkraj meje pod trdo tujčevo peto in niso bili deležni dobrot in procvita večine svojega naroda. Oni, ki drugače mislijo, tega niti sami ne verjamejo. Sicer si pa moramo zapomniti, da glede bodoče domače ureditve ne bomo odločali mi v tujini, nego narod sam doma.

Glede kraljevega fonda pa pustimo proste roke onim, ki so ga zaceli oz. ustanovili in ki ga hočejo imeti, saj se, hvala Bogu nahajamo v svobodni demokratični zemlji!

S spoštovanjem

PRIMOŽIČ JANEZ
Brisbane — QLD.

NASLOVNA SLIKA JE DELO
NAŠEGA SYDNEYSKEGA UMETNIKA ANGELA RENARJA.

SLOGA JAČI — NESLOGA TLAČI!

"KLIC TRIGLAVA", ki ga že enajsto leto izdaja v Londonu požrtvovalna skupina političnih emigrantov, piše v uvodniku januarne številke med drugim tudi sledeče:

So ljudje v emigraciji, ki enostavno ne morejo razumeti, kako da smo za Jugoslavijo, ko pa vendar v isti sapi razkrivamo slabosti prve in druge Jugoslavije; ne morejo razumeti, zakaj smo za sožitje s Srbi, ko pa jih nemalokrat obsojamo kot vodilni sloj v državi, jih obtožujemo, kar počenjajo ali opuščajo v emigraciji, malodane norca brijemo iz njihovega kralja Petra, objavljamo "celo" kritične članke o Draži Mihailoviču, pa spet opozarjamo na nevarnosti, ki se jim mora izogniti tretja Jugoslavija... Nekateri pripisujejo to "sračje gnezdo" predpostavki, da nimamo "linije", drugi, da se nočemo "nikomur zameriti", (čeprav se tako zamerimo vsem) tretjim pa naše pisanje "imponira", a jih obenem "preseneča".

(Brez komentarja.)

PIJ XII. PROTI RAZNARODOVANJU. Dne 22. julija je papež sprejel zastopnike škofijskih uradov za izseljence, ki so se sestali v Rimu. V nagovoru jim je dal smernice za delo med izseljenci. Duhovniki morajo med izseljenci preprečevati raznarodovanje, to je asimilacijo, da se ta ne bo nikoli vršila na škodo naravnih, verskih in moralnih pravic in vrednot, ki so zelo tesno povezane z domovinskimi izročili.

OSEM LET ZA UBOJ

Pred petčlanskim senatom okrožnega sodišča v Celju se je zagovarjal zaradi umora tesar Andrija Branilovič. Branilovič je bil obtožen, da je ubil s sekuro delavca Ivana Tanjška.

Zločinca so obsodili na osem let strogega zapora.

RAZVALINE GRADA...

Ormoški grad je pred svojim žalostnim koncem. Kolikor ga ni uničil zob časa, so ga uničili deloma stanovalci, minula vojna in pa brezbriznost.

Po mnenju izvedencev bi stala najnujnejša popravila nekaj milijonov dinarjev.

Že precej časa je minilo, od kar je občinski odbor oglašal po časopisju in ponujal grad podjetjem ali ustanovam, da ga preuredijo v letovišče, sanatorij ali slično.

SLOVENSKA BANKA V TRSTU. V Trstu so ustanovili slovensko banko, Italjanski šovinisti so takoj začeli nasprotovati temu slovenskemu gospodarskemu zavodu, češ, da je s tem ponovno ogroženo italijanstvo Trsta.

SMUČARSKI TEDEN V ČRNI OD 1. DO 9. FEBRUARJA

Tradicionalni koroški smučarski teden v Črni je trajal letos od 1. do 9. februarja. Na sporedu so imeli ta tekmovanja: nočni slalom, meddruštveno tekmovanje, okrajno prvenstvo mladih gasilcev, tekme invalidov, dvoboj sindikalnih podružnic Črne in Raven, tekme starih, Kristlov veleslalom, podzvezno prvenstvo v skokih na 60 metrski skakalnici in morda še kaj.

HMELJSKI NASADI v Mariborski okolici. V Mariboru se je vršil posvet direktorjev in računovodij kmetijskih zadrug. Na posvetu so razpravljali o pobudi, da se v mariborskem okraju obnovijo nasadi hmelja. Ti so bili med vojno v veliki meri uničeni, kar jih pa je še ostalo, se jih malo obdelovali. V tem okraju so dani klimatski in vsi drugi pogoji za dobro uspevanje hmelja. (Demokracija Trst).

PODPIRAJTE SVOBODEN SLOVENSKI TISK!

NESORAZMERJE MED CENAMI. Načrtno gospodarstvo ustvarja veliko nesorazmerje med cenami različnih produktov. To nam pokaže naslednji primer: v prvi polovici leta 1955 je stal trak za pisalni stroj 2800 dinarjev, kar je odgovarjalo 1/3 srednje nameštenske plače in toliko je stal 1 par čevljev srednje kakovosti, 1/2 m blaga (najboljšega) za moško obleko, dvodnevna nastanitev in oskrba v hotelu I. kategorije v letovišču, 56 striženj las, enomesečna najemnina 5-sobnega luksuznega stanovanja.

BREZ PLAČNIKOV "Ž A R" NE BO GREL IN SVETIL

ZASTAVE VIHRAJO

Pri letošnjih prireditvah MOOMBE so bolj kot kdajkoli poprej sodelovali tudi melbournski Jugoslovani. V Alexandra Gardens je pred veliko množico nastopila Jugoslovanska folklorna grupa. Prav tako je nastopil že popularni pevec g. Soljan, ki je žel za rusko folklorno grupo največje odobranje ogromne množice. Na vozu Good Neighbour Council-a pa sta bila obilno zastopana Slov. klub in jugoslovansko kulturno društvo. Poleg drugih sta ponosno vihrali tudi jugoslovanska in slovenska trobojnica po melbournskih cestah.

NOVI DOLARSKI BANKOVCI. Novi bankovci za en dolar v U.S.A. bodo na vseh novih emisijah imeli napis "Zaupamo v Boga". Napis je bil uzakonjen v Kongresu pred dvema letoma.

LEP USPEH SLOVENSKE PEVKE. Petindvajsetletna študentka glasbe iz Ljubljane Marija Bitenčeva, ki je pela tudi že nekaj vlog v ljubljanski Operi, je na pevskem tekmovanju v Langollenu v Angliji izmed 150 solistov iz raznih dežel sveta dobila prvo nagrado.

PRISTANIŠČE V KOPRU. V Koprso so začeli graditi novo pristanišče. Do jeseni leta 1958 bo dovršenih 135 m pristaniške obale, ob kateri bo lahko pristajala 10 tisočtonska prekoceanska ladja.

J.U.S.T. letos pri svoji borbi za Sun cup ni imel sreče. Kljub temu, da je team pokazal izredno dobro igro v polfinalni tekmi proti klubu "MORELAND", prvenstvu drugo mesto, je finalna tekma razočarala navijače.

Italijanski klub JUVENTUS, čeprav na splošno ni pokazal nobene izredne zmožnosti, je osvojil pokal z 1:0. Gol, katerega je JUST po nesreči dobil v prvem polčasu, je bil odločilen. Kljub vsem naporom Just-ove napadalne linije, je rezultat ostal nespremenjen. Juventusovi branilci so bili izredno požrtvovalni in le njim je treba pripisati zaslugo za zmago.

S to igro je bilo končano letno prvenstvo nogometa v Viktoriji.

G. Štakula, bivši član jugoslovanske olimpijske water polo ekipe, ki si je po koncu olimpijskih iger izbral življenje v Avstraliji, se bavi z načrtom, da osnuje jugoslovanski waterpolo team v Melbournu. Kdorkoli bi zelel sodelovati, lahko dobi potrebne podatke v uredništvu za Melbourn.

45 MOSTOV ZA INDIJSKE ŽELEZNICE bo dobavila Metalna tovarna iz Maribora. Mostovi so večinoma manjši, izdelani bodo letos, nekaj pa prihodnje leto. Največji most pripravlja Metalna za Jordanijo: tehtal bo 170 ton in bo gotov letos novembra.

PADANJE ROJSTEV V ZAPADNI NEMČIJI. Za zapadno Nemčijo je v povojni dobi zelo značilno dejstvo, da se je hitro opomogla iz vojnih ruševin. Življenjski nivo je na zavidljivi višini, najvišji na evropskem kontinentu. Kljub temu, da Nemcem ne manjka kruha in da dobro živijo, se branijo otrok. Rojstva stalno padajo in je vedno več družin s samo 1 otrokom. V zadnjih letih se rodi letno na 1000 prebivalcev le 15 otrok. Vedno manj je videti mladine, prevladujejo starčki. Če hočejo Nemci obdržati sedanje število prebivalcev, tako pravijo strokovnjaki, mora imeti vsaka družina najmanj 3 otroke. V nasprotnem primeru pa bodo Nemci narod v osrčju Evrope, ki izumira po lastni volji.

SLOVENSKE ŠOLE NA GORIŠKEM. Zakonski osnutek za slovenske šole na Goriškem in Tržaškem je bil predložen senatu v Rimu. Izgleda, da italijanska vlada in tudi parlament nočeta poslušati Slovencev in imata gluha ušesa za osnovne pravice Slovencev. Če bo zakonski osnutek sprejet tak kot je, se bo položaj slovenskih šol občutno poslabšal.

ATOMSKE TOPLICE v Podčetrtku pri Sotli. V Podčetrtku pri Sotli ležijo atomske toplice, ki so jih odkrili pred kakim letom. Večina prvih bolnikov, ki so se prihajali kopat v te toplice, je v kratkem ozdravila in glas o teh novih toplicah se je začel hitro širiti najprej v Sloveniji in nato po drugih krajih države. Tako je v Podčetrtku vedno več prometa in turistov — bolnikov. (Demokracija, Trst).

KAJ P A V I ?

ALI PODPIRATE NAŠ TISK, KI NAS V TUJINI DRUŽI, OBVEŠČA, MEDSEBOJNO SPOZNAVA IN RAZVESELUJE?

- **ALI STE NAROČNIK, PLAČNIK ALI SAMO — BRALEC?**
- **ALI STE ŽE PRIPOROČILI "ŽAR" PRI PRIJATELJIH, KI SO RAZTRESENI PO GOZDOVIH IN PLANINAH TER SAMOTNIH FARMAH?**
- **ALI BOSTE POSLALI ŽE DANES NASLOVE ROJAKOV, KI BI HOTELI ČITATI ŽAR, PA ZANJ ŠE NIKOLI SLIŠALI NISO?**
- **ALI BOSTE NAPISALI PISMO, DOPIS ALI ČLANEK ZA ŽAR?**

POMAGAJTE ŽARU, DA BO TUDI ON LAHKO POMAGAL VAM.

KAKO LEPA ZAHVALA IN ODGOVOR BO ZA UREDNIŠTVO IN UPRAVO, ČE BOSTE ODGOVORILI NA GORNJA VPRAŠANJA S KRATKIM IN ISKRENIM — "DA"!

Za časa bojev za Koroško je Narodna vlada v Ljubljani ukazala majorju Lavriču, naj demonstrira čez Dravo. Major Lavrič, sicer vse časti vreden mož, je moral seveda ubogati; poslal je sto mož z eno strojnico in tako demonstriral čez Dravo. Nemci so se temu demonstriranju smejali, merodajne v Ljubljani pa so imenovali: die Laibacher Kriegskünstler (ljubljske vojne umetnike). Tako so se igrali s Koroško. A narod je moral to drago plačati.

Kmalu so Nemci sami prišli čez Dravo (na južni breg), majorja Lavriča težko ranili in ujeli, njegovega adjutanta Sirnika pa ubili. V Ljubljani so polagoma le uvideli; da s samim demonstriranjem čez Dravo ne bo nič, koncem aprila 1919 so ukazali ofenzivo, ki se je pa ponesrečila, ker so bili Nemci že močnejši od slovenskih čet. V začetku majnika 1919 so napravili Nemci ofenzivo in slovenske čete deloma pobili, deloma ujeli, deloma pa pognali čez mejo. Slovenske čete, ki Koroške niti držati niso mogle, zdaj seveda nikakor niso bile zmožne, da bi zopet zasedle Koroško.

Dr. Steinacher v svoji knjigi "Požar na Koroškem" (Feuer-

IZ BOJEV ZA KOROTAN

DEMONSTRIRANJE ČEZ DRAVO

band in Karnten) takole opisuje nadaljni potek bojev za Koroško: "Dva nemška vojaka se na fronti na koroški deželni meji takole pogovarjata: Prvi, starejši pravi mlajšemu: "Anton, meni stvar ni všeč. Pred nami se zbira nevihta. Neki voznik je sinoči pripovedoval, da so (na oni strani) celi polki in topovi v množici pripravljeni. Diši po napadu". A Anton šumnik se je smejal preko golegra rdečega obraza: "Naj le pridejo; kar pridejo naj!"

A prvi, Oberhauser, je bil star vojak in je nadaljeval: "Toda niso samo Slovenci, ki se pripravljajo proti nam, marveč pravi srbski poljski regimenti. Ali veš, kaj to pomeni, srbski regimenti? Ti ne veš; odkod naj bi tudi vedel? Srb, poslušaj, Srb je nenavadno hraber vojak. Živi zelo skromno, je kos največjim naporom in je zelo, zelo hraber." — "Nič ne de", je rekel šumnik, a smejal se ni več.

Bilo je tedaj nekje med Kran-

jem in kranjsko-koroško deželno mejo. Srbski vojaki so pasli svoje konje na travniku slovenskega kmeta. Bilo je v drugi polovici majnika 1919. Slovenski kmet je ugovarjal proti temu, da pasejo konje na njegovem travniku. A Srb mu je odgovoril: "Tudi mi bi že radi šli domov. Že šest let smo v vojni. A zdaj se bojujemo za vas. Koroška ni srbska dežela". In slovenski kmet ni več ugovarjal.

Da, tako je bilo. Šlo je za Slovenijo. Kajti slovenski Korotan je del slovenske zamlje. Kdo je tedaj pomagal Slovencem? Srbi bi bili lahko tudi rekli: "Mi ne gremo na Koroško. Dovolj je že padlo naših ljudi". Vseeno so šli osvobojevati slovensko zemljo.

Kaj sledi iz tega? Hvaležnost je dolžnost. Še žival je hvaležna. Narod je enota, je celota, je organizem. Nihče ne more reči: kaj me briga moja roka, moja noga, moje oko. Tako tudi noben Slovenec ne more reči: Kaj me briga Ko-

roška! Kaj me brigajo koroški Slovenci!

Če so torej šli Srbi na Koroško, so jim Slovenci dolžni hvaležnost. To je njihova moralna dolžnost. Človek brez hvaležnosti ni plemenit. In neplemeniti, divjaki, Slovenci vendar nočemo biti.

Slovenci moramo tudi pomisliti, kaj nam je Jugoslavija dobrega nudila. Neki pisatelj pravi: Človek ne sme gledati samo na zaprte duri, marveč tudi na odprto okno. Kaj je Jugoslavija Slovencem dobrega nudila? Kaj bi bili danes Maribor, Celje, Ptuj brez Jugoslavije? Bila bi nemška mesta, kakor sta Celovec in Beljak. Neka štajerska Slovenka je rekla: "Če bi mi ne bili prišli v Jugoslavijo, če bi bili ostali v nemški državi, bi bili v narodnem oziru zdaj ravno taki reveži, kakršni so koroški Slovenci". Neizpodbitna resnica.

Koroški nemški profesor v Celovcu Lutz je rekel po dobljeni nemški zmagi slovenskemu celovškemu profesorju Ivanu Hutterju: "Zmagali smo samo po vaši, to je slovenski neumnosti". Taka neumnost je bila npr. tudi demonstriranje čez Dravo.

"KLIC TRIGLAVA"

Prinašamo odlomek iz razprave "Iz bojov za slovensko avtonomijo" izpod peresa poznane slovenskega pisca in zgodovinarja PRANCA ERJAVCA:

Pašičevo stališče v strastnem predstavnem boju ni čisto jasno. Očividno je bil v Parizu tako zaposlen s težkim bojem za državne meje, da se z notranjepolitičnimi problemi niti ni utegnil baviti, vendar obstoji iz tiste dobe neko veleznačilno njegovo pismo Vesniču, iz katerega bi se dalo sklepati, da je tudi on precej nagibal k Protičevemu konceptu. Toda Pašič je bil preveč izkušen državnik, da ne bi občutil nedogledne škode, ki s jo povzročali tedanji brezvestni Radičevi suni v hrbet težki borbi naše še ne-konsolidirane države na mirovni konferenci. Jugoslavija je bila tedaj pravzaprav še v zraku viseč konglomerat delov šestih dotedanjih držav, brez mednarodno priznanih meja, brez ustave in na eni strani vsa izpostavljena komunističnemu, na drugi strani pa radičevskemu protidržavnemu rovarjenju. Mož tako gromnih po-

litičnih izkušenj, kakršnih je bil Pašič, je moral pač boli nego kdor koli drug čutiti vso nevarnost, ki je pretila naši neboljani državni tvorbi, zato je pač dovolj naravno, da je želel priti čimprej vsaj do ustave, pa čeprav pomanjkljive, ki bi ustvarila vsaj za prvo silo mladi državi neko strukturo in prispevala prvi osnovni korak k njeni notranji in zunanji afirmaciji, saj tvori ustava eno najučinkovitejših sredstev za utrditev prave države, ker je ona bistvena za vsako državo in odločilna z a njeno obliko.

Čeprav se avtokratskemu kralju Aleksandru po pravici očita vprav usodne napake, pa obstoje vendarle avtentična pričevanja (Slobodan Jovanovic), da ni bila vidovdanska ustava ne po zamisli kralja Aleksandra in ne Pašica, temveč pravi diktat slovensko — hrvatsko — srbskih prečanskih centralistov. Nepošten zgodovin-

ski falzifikat je torej, ako se danes trdi, da so nam hoteli Srbi-janci z njo vsiliti Veliko Srbijo. Absolutna večina konstituante je znašala 210 poslancev in ker s komunisti, socialisti, republikanci in še z nekaterimi posamezniki že a priori ni bilo mogoče računati, petdeset radičevcev pa sploh ni hotelo priti v konstituanto, je bila kratko in malo nemogoča absolutna večina brez idejno sicer jako heterogene "Jugoslovanske demokratske stranke", v kateri so i meli tedaj glede političnih vprašanj vodilno besedo ravno vprav šovinistični srbsko-hrvatsko-slovenski prečanski centralisti pod vodstvom Svetozarja Pribičevica. Kdorkoli upošteva tedanjo razdelitev mandatov v konstituenti, mora takoj uvideti, da bi se morda dalo z radičevci sestaviti absolutno večino za drugačno ustavo, ob radičevski abstinenci je bila pa spričo stališča prečanskih centra-

listov nemogoča. Šlo je torej za to, ali sprejeti diktat prečanskih centralistov ali pa pustiti tedaj že tako ogroženo državo še nadalje brez ustave.

Kdo je torej odgovoren za zlo-nosno vidovdansko ustavo, "vele-srbski" Srbijanci s Pašicem na čelu ali Radičevi Hrvatje, oziroma prečanski centralisti? In izrečno še napram nekaterim drznim slovenskim falzifikatorjem dejstev poudarjam, da je bila vidovdanska ustava sprejeta s 13 glasovi večine, od katerih je bilo kar 11 glasov slovenskih (8 "kmetijcev" in 3 demokratje), dočim je glasovalo proti njej samo 8 slovenskih poslancev (2 narodna socialista in 6 socialnih demokratov), a ostali so se samo abstinirali (14 poslancev SLS in 5 komunistov). In končno naj ponovno opozorim na to, da bi ta ustava tudi ne mogla biti sprejeta, ako bi obveljal Pašicev predlog na Krfu glede tripetinske večine, ker bi moralo glasovati v tom primeru zanjo vsaj 252 poslancev, a je ta predlog odklonil ravno hrvatski predsednik "Jugoslovanskega odbora".

Kda je bil kriiv?

IZ PRETEKLIH DNI

PAKETI! PAKETI!

Spoštovani bralec "ŽARA",

če želite pomagati svojim dragim v Jugoslaviji s hrano, štofi in zdravili, kakor tudi z bicikli, motorji, industrijskimi stroji, harmonikami itd, pišite nam, da Vam pošljemo naš bogato ilustriran katalog za leto 1957-58.

Navajamo nekaj primerov:

1 kg kave SANTOS 16/-	3 mtr. angl. štofa za obleko £ 4.19.0
1 kg kave MINAS 13/-	3 mtr. angl. štofa za suknjo £ 4. 0.0
100 lb moke 1 a 82/-	10 gr. streptomycina 16/-
37 lbs masti 89/-	3 milione penicilina v olju 5/3

Naše cene so nizke, služba zanesljiva. Pošljamo pakete ne samo v Jugoslavijo, temveč tudi v baltijske dežele, Rusijo, Madjarsko, Poljsko, Čehoslovaško itd.

Z odličnim spoštovanjem

NEWAUSTRAL CO.
G.P.O. BOX 1336
PERTH, W.A.

MESTA V JUGOSLAVIJI

Beograd	469 988
Zagreb	350 452
Ljubljana	138 211
Sarajevo	135 657
Skoplje	121 551
Subotica	115 402
Novi Sad	83 223
Maribor	77 124
Split	75 377
Reka	75 112
Nis	60 677
Osijek	57 320

PREBIVALSTVO JUGOSLAVIJE

(Zaokroženo na tisoče)

Srbija	6 983 000
Hrvaška	3 914 000
Slovenija	1 463 000
BiH	2 843 000
Makedonija	1 304 000
Črna gora	420 000
	16 927 000

VI IN SLOVENSKI TISK

Radi čitamo pritožbe naših naročnikov, zakaj je ŽAR zopet poznen. To je dokaz, da naš trud ni zaman in do so še vedno mnogi sorojaki, ki cenijo naše napore.

Na žalost pa naš tisk v tujini ne bo uspeval, samo od čestitk. Vsak časopis potrebuje tisto, kar se po angleško imenuje "cash".

Kako zelo cenimo pisma onih sorojakov, ki pravijo, da so že naročeni na MISLI in da si zaenkrat ne morejo privoščiti obeh slovenskih časopisov v Avstraliji. Vsakdo — posebno oni z družino — ve svoje težave. Vendar vemo, da je večina zmožna plačevati oba časopisa, ki se po splošnem mišljenju lepo dopolnjujeta.

Vsako obvestilo o spremembi naslova, vsak majhen dopis, vsak naslov novega naročnika, ki nam ga pošljete, pomaga ŽARU. Moč leži v sodelovanju nas vseh.

Pričujoča številka, ki je dvojna, ima 1700 naklade. (Pomnožite to s 30/-) S tako vsoto se uredniku ne bi bilo treba beliti glave, kako plačati papir, tiskarja, poštino. S tako vsoto bi bilo

uredniku in nekaterim požrtvovalnim sodelavcem vsaj delno poplačan čas, ki ga vlagajo v urejevanje in upravljanje časopisa.

Vemo, da je mnogo čitalcev, ki so preudobni, da bi napisali pismo in priložili naročnino. Na žalost urednik ne more obiskati vseh onih bralcev, ki pravijo: "Pridite kaj v vas, vam bomo tudi naročnino poravnali."

Povabilo, je iskreno, vendar bi to vzelo uredniku toliko časa, da bi ŽAR imel še večje zamude. Zavedajmo se: ČAS JE DENAR.

Čas je, da se, dragi čitalec izprašaš vest: Ali hočem čitati ŽAR? Če bo odgovor pritrdilen, bo iz tega za vsakega značajnega človeka in zavednega Slovenca sledil sklep: POŽILJAM 30/- TAKOJ. NE JUTRI, NE POPOLDAN, TEMVEČ V TEM TRE-NUTKU.

Vsi ostali čitalci pa bodo čutili, da so prejeli nekaj, kar jim ne pripada. Z velikimi začetnicami bodo napisali na ovoj brutalno, toda odprto besedo: REFUSED.

KATERI OBEH SKUPIN PRIPADATE VI?

NASLOV "ŽAROVEGA" UREDNIŠTVA
ZA MELBOURNE JE: EMONA — AGENCY
78 BRIDPORT STREET ALBERT PARK.

KAKO JE NASTAL METLIŠKI GRB

Metlika ni od zmeraj mesto. V starih časih je bila na tem kraju, kjer je zdaj mesto, majhna vas. Vaščani pa so na graščakov ukaz sezidali poleg vasi grad Pungert.

Ta grad so čuvali grajski hlapci. Noč in dan so se vrstili na straži v grajskem stolpu.

V gradu Pungertu je živel grofica, ki je bila trdega srca. Kmetom je jemala žito, vino in živino. Kdor se je upiral, so ga grajski hlapci na ukaz graščakinje zvezali in vrgli v ječo na dno grajskega stolpa, potem pa nanj pozabili, da je umrl od žeje in gladi.

Tudi preklinjala je graščakinja s Pungerta. Kadarkoli se je ujezila, je zakleda, da je vse otrpnilo od groze in strahu. Njena kletev je imela moč, da je vsakogar, ki je uklela, pri priči okamenila.

V turških časih so Metliko pogosto napadali Turki. Ubogim kmetom so požigali hiše, a gradu Pungertu niso mogli naškoditi; graščakinja je naročila straži, naj zbudi vse hlapce, če bi se gradu približali Turki.

Neko noč pa sta dva stražnika v grajskem stolpu zaspala in Turki so preplezali grajsko obzidje

ter vdrl v grad. Ko je graščakinja spoznala, da so zavzeli Turki njen grad brez obrambe, je v silni jezi uklela zaspana stražarja:

"Prekleta bodita stražarja z spanca! Da bi postala — krokerja!"

Komaj je zaklela, že se je zgodilo: stražarja sta se spremenila v črna vrana in krakajoč zletela na streho grajskega stolpa.

Turki so grad zažgali, hudobno graščakinjo pa ubili. Ves Pungert je zgorel, le grajski stolp je sredi ožigov ostal nepoškodovan. In dan na dan sta na njem posedala dva krokerja ter žalostno krakala noč in dan, noč in dan...

Turki so še večkrat napadli Metliko. Ker pa so se Metličani junsko borili proti njim, so dobili mestne pravice: Metlika je postala mesto.

Kmalu se je tudi osameli stolp požganega Pungerta sesul v prah, da ni ostala niti sled o gradu.

Metličani pa so si v spomin na Pungert izmislili mestni grb: grajski stolp in na njem dva črna vrana...

(Iz zbirke: Lojze Zupanc:
Zaklad na Kučerju)

Poleglo klasje

KAREL MAUSER

Kako da so ga spustili, Trpotčev Andrej sam ni vedel. So bile neke skrite govornice, da bodo spustili vse, ki so pod osemnajstim letom, toda v tistem trpljenju tem govoricam nihče ni verjel. Tudi Andrej ne. Zadnje dni so ga kar naprej zasliševali. Zakaj je sel k domobrancem zakaj ni ostal doma, namesto da je lezel na Koroško in zakaj ni sol z njimi? Odgovarjal je preprosto nerodno in s splašenimi očmi oprezal, kdaj ga bo kdo udaril. Pri prvem zaslišanju muje mlad, trsat fant zvil roko v rami. Neznosna bolečina se mu je razpredla po celem telesu in čeprav mu je potlej nekdo v suhi roko potegnil, je bolečina grizla naprej.

Bal se je vsakega zaslišanja. Vedno ga je nekdo udaril. Z opasacem z zaponko ali s kopitom. Pri zadnjem zaslišanju se mu gotovo zlomili kost v ključnici. Neznosno boli in roke ne more dvigniti. Nad kostjo je lula, velika kakor jajce.

Zdaj je zunaj. Veliko, oglati poslopje Zavodov je za njim.

Okna gledajo v njegove korake in Andrej natančno ve, da skoz nje gledajo tisti, ki so ostali. Naročali so mu to in ono in Andrej z muko zbira naročila, ki so mu jih dali. Pozabiti ne sme na nikogar. Kaj je rekel Tevžev? Kaj je ze rekel? Andrej se muči in muči, skuša se spomniti, kje sta stala s Tevževim, ko mu je naročal za domače. Ne more se spomniti.

Zdaj je poslopje za njim. Samo streho še vidi skoz krosnje dreves. Kaj gre res domov. Gleda pod noge, na kolovoz, na travo. Da, domov gre in doma ne vedo, da pride. Le kaj bodo mati rekli, ko ga bodo videli tako prestradanega? Pečkov mu je naročal, da ne sme jesti veliko. Počasi mora začeti in same take stvari, ki niso pretežke.

"Slab sem", ga je obšlo. Se pasti bi znal in morda ravno na tole ramo, ki me boli". Z mežecimi očmi se je privlekel do jelše in se počasi spustil na kolena. Ko je klečal, ga je zavrtelo in legel je na hrbet. Od ramena se je zažrla bolečina v

GOVORIMO SLOVENSKI
IN ITALIJANSKI!

Redler's Pharmacy

51 BAY ST., DOUBLE BAY

TRŽAŠKI ROJAK G. ALEKSANDER V. REDLER
VAM BO POMAGAL Z RAZ NOVRSTNIMI RECEPTI
IN ZDRAVILI.

NAŠA LEKARNA VAM TUDI POMAGA, KADAR ŽELITE
POSLATI DOMOV RAZLIČNA ZDRAVILA.

TELEFONIRAJTE NA: FB 4568
PO URAH PA NA: FM 5613

hrbet in v prsi, Kolobarji pred očmi so na gosto zaplesali in zdelo se mu je, da so rdeče obarvani in da prehajajo v pike.

Ko je odprl oči, ga je zalila svetloba. Počasi je spoznal, da je to sonce in da je toplo. Mora vstati in hoditi naprej. Trboje so daleč. Ce bo lezel takole, do noči ne pride domov.

Počasi je žvečil listje, pljuval zeleno, grenko slino in mislil na pot pred seboj. Tesno ob Savi bo hodil prav do doma. Za Savo je potlej malo v breg. Tisti del bo težek. Toda vrhu brega je že njihova pšenica. Ne verjame, da bi jo že poželi v tem čudnem času. In pri pšenici je že doma. Ce mora od pšenice že po vseh starih, do dvorišča bo prilezel.

Onstran Save je videti vse mirno in po starem. Nič se ni spremenilo. Hiše bliskajo z okni na to stran. Seveda, od daleč gledano, je videti vse lepo.

Po kolenih leze navzgor. Roke praskajo v krtine, ki so polne drobnega kamenja. Andrej se ga spomni še od krsnje. Ce si s koso zadel v krtino, si vselej moral koj seči po osli.

Tu je rob, da, tu je rob. Zlat rob, Trpotčeva pšenica. Tako je zlata, kakor da zlato kaplja od klasja in teče po tleh in še čez kolovoz.

Se deset metrov, še osem, se

sedem. Andrej steza roke in hoče doseči klasje. Je res še tako daleč? Pet metrov, štiri, tri. Se ne doseže.

Toda zdajle ga drži. Cuti, da se mane med prsti, da se drobna zrna luščjo in mu počasi drse po dlani. Kakor majhni čolnički z belimi jadri, v katera se je ujel poznopoldanski vetrič. Andreju se zdi, da tudi sam plava plava. Po zlatem morju, ki je ravno in mirno in tam daleč plivka ob domače dvorišče. Izza jabolka kosmača utriplje temna materina ruta. Andreju se zdi, da je to svetilnik in da celo to zlato morje plivka prav v to smer, Sestra gleda za lastovkami, ki imajo gnezdo pod hlevskim napuščem.

Zdaj zlato morje izginja, samo črna materina ruta je še tu. Toda ni več ruta. Crna, velika pika je, ki se počasi vrti. Počasi in odmika se, zdaj je že tako daleč, da se Andrejevi prsti razmaknejo, drobna, koničasta zrna pšenice se strkljajo med bilje in mrtva roka pada med grude.

Zrak je čisto miren. Andrej tudi. Z ozkimi, prestradanimi prsi se je zarezal v plaz zrelega žita kakor gredelj drobne ladje. Dlje ni več mogel. V zlatem pristanišču je smrt vrgla sidro.

EMONAGENCY
78 BRIDPORT ST.
ALBERT PARK
TEL: MX 1395

VSE VRSTE ŽIVIL, TEKSTILNEGA BLAGA, RADIO APARATE, ŠIVALNE STROJE ITD. POŠILJAMO V DOMOVINO HITRO, TOČNO IN PO NAJNIZJIH CENAH.

ZAHTEVAJTE NAŠE CENIKE!

STANDARD PAKETI EMONE AGENCY SO NAJBOLJŠE IN NAJCENEJŠE DARILLO NAŠIM DRAGIM V DOMOVINI...

Štev. 10
1 kg Kave "SANTOS" extra 1 a
3 kg Sladkorja kristal
1 kg Čaja "CEYLON"
200 gr Mila toaletnega .. £2.2.9

Štev. 11
2 kg Kave "SANTOS" extra 1 a
2 kg Sladkorja kristal
1 kg Čaja "CEYLON"
1 kg Popra v zrnju £2.19.0

Štev. 12
3 kg kave "SANTOS" extra 1 a
3 kg Sladkorja kristal
3 kg Riža "CAROLINA" .. £4.5.0

Štev. 13.
1 kg Kave "MINAS"
6 kg Sladkorja kristal
2 kg Riža "CAROLINA" £2.18.0

Štev. 14.
2 kg Kave "SANTOS" extra 1 a
2 kg Riža "CAROLINA"
4 kg Sladkorja kristal
1 kg Rozin
1 kg Popra v zrnju
1 kg Čaja "CEYLON" .. £4.5.0.

Štev. 15.
3 kg Kave "MINAS"
10 kg. Sladkorja kristal
3 kg Testenine bele 1 a
1 kg Čokolade mlečne
1 kg Popra v zrnju
1 kg Čaja "CEYLON"
1 kg Rozin
200 gr mila toaletnega .. £6.12.0.

Štev. 16.
3 kg Kave "SANTOS" extra 1 a
10 kg Sladkorja kristal
2 kg Masti svinjske

2 kg Olja olivnega 1 a
1 kg Rozin
1 kg Popra v zrnju £7.9.0.

Štev. 18.
3 kg Kave "SANTOS" extra 1 a
10 kg Sladkorja kristal
10 kg Moke bele 00
2 kg Riža "CAROLINA" 1 a
1 kg Rozin
100 gr Popra v zrnju
1 kg Čokolade mlečne
100 gr Čaje "CEYLON"
200 gr Mila toaletnega
10 kom Vanilije v stroku £7.14.0.

Štev. 20.
3 kg Kave "SANTOS" extra 1 a
10 kg Sladkorja kristal
15 kg Moke bele 00
5 kg Riža "CAROLINA" 1 a
5 kg Testenine 1 a
3 kg Masti svinjske
2 kg Olja olivnega 1 a
1 kg Čokolade mlečne
1 kg Čaja "CEYLON"
1 kg Popra v zrnju
1 kg Mila za pranje .. £11.17.6.

URADUJEMO:
od ponedeljka do petka 5,30 — 8,30 zvečer v sobotah od 9 ure zjutraj do 1 ure

AGENCIJA EMONA Vam uredi sledeče:

1. URADNO PRESTAVI DOKUMENTE, PROŠNJE, ITD.
2. SESTAVIJA PROŠNJE za državljanstvo, delo, vpoklic sorodnikov iz domovine itd.
3. Pomaga z nasveti pri izpolnjevanju davčnih formularjev.
4. Daje strokovne nasvete za vlaganje denarja v delnice delniških družb širom Avstralije.
5. daje splošne nasvete in pomoč v civilno-pravnih zadevah.

Janez Urbanec

Kramlja

MOJI MLADOSTNI spomini na Veliko noč so neločljivi z "reglanjem" iz vaškega zvonika, s procesijo, z veseljem okoli posvečenega ognja, s sekanjem pirhov in novimi oblekami.

Potem so bili tudi štantje poleg cerkve. Stara Polanka je prodajala lectova srca in medene "pirhe". Otroci smo nagajivo prebirali na glas ljubavne verze, ki so bili prilepljeni na okrašenih spominkih, tako da nas je prodajalka s klanca podila kot nadležne muhe.

Na srečo se spominjam samo prijetnih Velikih noči, ko se je vsa logaška okolica kopala v pomladnem soncu. Zvonovi so prenašali praznično vzdušje čez Mareke v Gorenjo vas in čez Smolevec v Žiberše, od koder so fantje prinašali največje, če ne najlepše butare, polne bršljana in rsja.

Tekali smo z velikimi zagozdami orehovitih potic v rokah po kopnečih travnikih in ob potokih, kjer je priroda stopala v novo leto z neizprosno silo.

Tam ob vodi smo lomili mačice, ki so bile prav tako nežne in svilene kot te Renarjeve na naslovni strani pričujočega ŽARA; lepi naravni čudeži, s katerimi se je župančič takole pogovarjal: "Ej, mačice! Kdaj pa ste splezale tak naglo na vrbinje? Ni dolgo še, kar v inje zavite so veje iztezale se v mraz."

NI DOLGO, kar sva s soprogo postala avstralska državljana. Ceremonija je bila kratka in privatna. Župan iz North Sydneya — Lincoln po imenu — nama je izročil listine, potem, ko naju je posvaril, da sedaj poleg dobrih stvari prevzemava na naju tudi rizik, ko postajava podložnika britanske kraljice.

Moji soprog verjetno to ni pomenilo mnogo. Bila je šolarka, ko je pokojni Adolf osvajal Evropo. Jaz pa sem se avtomatično odvedal kralju Petru II., kateremu sem nekoč prisegel. Razlika je le med lojalnostjo in občutki...

Kasneje sem tudi imel kratek nagovor na skupino "novodošlih",

rekoč: "Sedaj je moja dolžnost braniti novo domovino in njenega poglavarja. Gorje tistemu, ki ga zalotim, da bo goljufal našo državo in se izogibal plačevanju davkov..."

Ubogi petnajstletni Janez je vzel te besede zelo resno. Ni vedel, kdo je kdo!

LE ENA SE ŽELJA je njemu spolnila... Dosedanji gornji kliše je bil že delj časa trn v peti mojemu prijatelju g. J. Čuješu. Ni mu bilo všeč, da L. U. "beleži", ker pravi, da beseda ni slovenska. Sedaj smo ustregli enemu več. Urednik MISLI mi je prinesel stari blok, ki je verjetno bralcem MISLI še v spominu. Sedaj bomo zopet "kramljali".

Razlika bo le tolikšna kot je med OZNO in UDBO...

LOGAŠKI ROJAK g. Franc Rupnik, ki se zdravi v Randwicku (Sydney) je pred kratkim podaril uredniku MISLI košaro, ki jo je sam spletel.

Kot pravi kolega pa pater Bernard ni pozabil tudi na ŽAR. Le lahen namig in spretni rokodellec je spletel prav hitro še drugo košaro, ki je — po zatrjevanju p. Bernarda še lepša od prve.

Vanjo bo ŽAROV urednik lahko metal anonimna pisma in članke brez podpisov. Prav tako vse ostale dopise, ki skušajo razdirati, namesto graditi.

Vesele praznike tudi Vam, g. Rupnik!

WALTRAUD, moja soproga bo prispela — če Bog da — k svoji mami, bratu in sestri čez dva tedna — v evropsko pomlad. Mesto, ki leži v severno — zapadni Nemčiji ob reki Ems, se imenuje Lingen. (Ali se spominjate Thea Lingena? Nekoč je prebival v tem mestecu.)

V istem mestu je tudi begunsko taborišče, kjer imajo jugoslovansko gimnazijo in živijo tudi Slovenci. Tam v bližini začenja Westfalija, ki je postala že pred desetletji nova domovina tolikim slovenskim rudarjem.

NE ODLAŠAJTE Z NAROČNINO. POŠLJITE ŽE DANES 30 ŠILINGOV!

VRNITEV K ZEMLJI

(Iz ciklusa Sonetje moje mladosti)

— Le kam me pot vijugasta popelje!? —
srce pognalo je vprašanje v svet
na klancu, kjer omamljen, ves prevzet
cigan opeval bol sem in veselje.

Kako naj zemlji skrivam brstje želje?
Kod pota naj iskal bi še poet?
— Prevzetne blodnje moral bi preklet,
zatreti vse, kar vodi me v brezdelje! —

A ni lahko pozabit vse nekdanje
poti in ljubce lahkega življenja,
še gosli, vselej uglašene nanje.

Igral ob vinu sem, ki bol nam menja
s pozabo in pričara vroče sanje —
zdaj ljubim vse, kar v srcu mi uvenja...

Zdaj ljubim vse, kar v srcu mi uvenja,
kot brstje, ko mu v suši zmanjka vlage;
minulosti ni v meni več podlage —
trpim v zanosu novega zorenja.

Trpim in bom trpel, dokler ne jenja
srce prenašati spoznanj bisage,
dokler bom slikal zgolj podobe nage
in dokler smrt prestriže nit hotenja...

Dotlej bom romal in iskal spoznanje
po svetu — in nič več v papirni šari —,
odšel bom v krčme, kjer se pije žganje

in up preklinja v skupni stvari.
Nanovo gosli bom uglasil nanje,
ki zore čakajo v bolesi stari.

SLOVENSKE PLOŠČE PO £ 2-2-0

NABAVITE JIH LAHKO PRI "ŽARU", ČE POSLJETE
POLOŽNICO ALI ČEK

STRAN A

1. PETELINČKA BOM VPRAŠAL
2. ŠUSTAR NEČEM BIT'
3. SO PTIČICE ZBRANE
4. LJUBA SI POMLAD ZELENA

STRAN B

1. PRI FARNI CERKVICI
2. PLENIČKE JE PRALA
3. MOJA KOSA JE KRIŽAVNA
4. PO TEMNEM GOZDU LOVEC
HODI

Po 13/3 so naslednje plošče

- A. JANEZ IN MICKA (Bojan Plahuta)
B. Od Sušaka pa do Lipe
A. SRČEK DELA TIKA-TAKA
B. C'est si bon (R. Velič in Ivo Robič)
A. MLADI ALPINISTI (Slov. polka —
Bojan Plahuta in Franci Goričan)
B. Sve ptičice iz gore

"ŽAROV" TISKOVNI SKLAD

DAROVALI SO:

Po £ 2-0-0: Neža Hodalj, Ing-
leburn; Ivan Šajn, Snowy; Rudi
Tršar, Melbourne F. Božiček,
Adelaide.

Po £ 1-10-0: Janez Udovič. Bom-
bala; Štefka Jovanovič, Adelai-
de; Margerita Veliček, Sydney.

Po £ 1-0-0: Anton Mlakar, Tas.;
Janez Vidmar, Perth; Milan Rant,
Melbourne; Oskar Štih, Perth;
Emil Štih, Perth; Slavko Nagoda,
Brisbane.

Po 10/-: Antonija Vodopivec,
Milan Beribak, Franc Vrabec, Jo-
že Mlinarič, Vinko Kavčič, Milena
Radonja, Jože Štraus, Marjan Ko-
lenc, Vojteh Bizjak, Slava Žnidar-
šič, Jože Korošec, Garel Oblak.

Po 5/-: Štefan Šernek, Roza
Švarc, Tereza Skvarča, Jakob
Molnar, Oton Jaušnik, Ignac Loč-
nik, Marija Vidič, Elizabet Kran-
jc.

SLOVENSKO DRUŠTVO (SYDNEY)

Vas vljudno vabi na

VINSKO TRGATEV

v Slovenskem domu, 121 Queen St., Woollahra
v soboto, dne 19 aprila, 58. ob 7. uri zvečer.

ZABAVNI SPORED — DOMAČA POSTREŽBA — PLES
Rezervirajte sedeže pismeno ali pa po telefonu: FB 1085

ODBOR

Jutranja pesem

Rumeno je jutro,
ko se Ljubezen budi,
skozi sijoča okna kliče...
Sonce je kupa strdi.

Z leskom zlata se usipa na griče.
Moje sanje pa med mimozne veje
beže.

In so kot dlan otroka:
na prašni cesti si varstva žele.

Sanjam pritrkovanje zvonov —
in se razvevete obraz.
Diham v sladki dan —
pijem lažnivi čas.

Metulj je na oknu obstal.
Skrila obraz sem v dlani:
Ti veš.

Jezus.
Veter iz pušč po tebi hlepi.

NEVA RUDOLF

NA ŽELJO MNOGIH ČITALCEV PRINAŠAMO NASLOV IN OR-
DINACIJSKE URE POZNANEGA ZDRAVNIKA, DALMATINSKE-
GA ROJAKA, S KATERIM LAHKO OBČUJETE PO SLOVENSKO:

DR. S. MADIRAZZA

28 RAILWAY STREET
PETERSHAM
LM 6738

147 CABRAMATTA ROAD
CABRAMATTA
UB 3232

10 — 1 pm poned. do sobote
7 — 9 pm poned. do petka

2.30 — 6 pm poned. do sobote

ČESTITAMO

V KOCJANOVI družini iz Burnleya, Vic. so 2. marca krstili fantka na ime Janez.

V Geelongu so krstili tri punčke: V POBEŽINOVI družini 9. februarja dekletce na ime Silva Zdenka; v družini REZELJ 23. februarja na ime Sonja Ana; 9. marca pa v družini KMETIČ na ime Stanislava.

V družini g. Ivana in ge. Lili-jane BREZOVEC pa so nesli h krstu 22. februarja dekletce, ki so jo krstili za Jolando Marijo.

V družini poznanega delavca arhitekta g. CVETA MEJAČA so nesli h krstu 16. februarja dekletce, ki so jo krstili na ime Eva. Botroval je drugi znani umetnik g. FRANCE BENKO s soprogo.

Prvorojenko so dobili v družini g. Karla in gospe Vilme PURIČ iz Annandale, N.S.W.

PRED OLTARJEM

P. Bazilij poroča iz Melbourn: 1. februarja sta se poročila v cerkvi sv. Antona (Alphington) gdčna. ALBINA ZORA MARINČIČ in g. STANISLAV KLUN, oba doma iz Zagorja.

22. februarja pa sta si v cerkvi Matere božje v Altoni obljubila zvestobo g. LUDVIK ROJS in gdčna. JELKA VIDOVIČ.

22. februarja sta se tudi poročila g. VILKO SKAČEJ in gdčna VLASTA SONKA. (G. Skačej je poznan kot dentist mnogim Slovincem v Melbournu. op. ur.)

15. marca bosta stopila pred oltar g. LOJZE PAHOR in gdčna. MIRANDA FURLAN.

H krstu bodo nesli te dni deklico, ki bo dobila ime Rosemarie. Starša sta g. Franc in ga. Marija LAMPE iz Cardifa, N.S.W.

V družini g. Milana in ge. Ruže ODER iz Mascota, N.S.W. pa bodo nesli kmalu h krstu prvorojenčka.

KONDA — REDEK

18. JANUARJE STA SE POROČILA V PADDINGTONU G. ANTON KONDA, DOMA IZ GORNJE LOBNICE PRI METLKI IN GDČNA. IVANKA REDEK IZ TREBNJEGA NA DOLENJSKEM. POROČIL JU JE G. P. BERNARD AMBROŽIČ. NA LEVI STOJI PRIČA G. IVAN MARUŠKO, NA DESNI PA DRUŽICA GDČNA. MILENA VALENČIČ.

RADIO PROGRAMMES FOR

NEW AUSTRALIANS

THE AUSTRALIAN BROADCASTING COMMISSION PRESENTS

THE NEW AUSTRALIAN PROGRAMME: Sundays at 7.45 a.m., 2BL and regionals. Serial: In a Sunburnt Country. Music by New Australian artists and Question Time.

MAKING FRIENDS (for New Australian Women): Mondays to Fridays 10.15 am., 2BL and regionals.

ENGLISH FOR NEW AUSTRALIANS: Saturdays 8.15 a.m. and 12.45 p.m. 2BL. 7.00 a.m. — 7.15 a.m.: and 7.15 a.m. — 7.30 a.m. Regionals.

LET THE A.B.C. HELP YOU TO KNOW AUSTRALIA!

Dragi bralec/ bralka,

Če mislite, da je "ŽAR" Slovincem v Avstraliji potreben, pomagajte mu.

Povejte nam, kaj vam v "ŽARU" ne ugaja. Kar vam je všeč pa ne povejte le nam, temveč tudi znancem.

Vendar ni dovolj le pohvaliti, z naročnino pa odlašati.

Tako lahko pomagata "ŽARU":

- Pošljite takoj naročnino
- Pošljite takoj naslove znancev, ki bi želeli prejemati "ŽAR".

NESLOGA TLAČI — SLOGA JAČI

Do nedavnega sta v Melbournu obstojali dve gledališki skupini. Prvotni, pod imenom "Jugoslovanska gledališka skupina Zedinjenje" se je približno pred dvema leti pridružila druga, ki je delovala pod okriljem čisto srbske književne organizacije "Srbska misel."

Obe skupini sta bili več ali manj odvisni ali celo pod vodstvom ljudi s povsem različnimi strankarskimi pogledi, ter sta s svojim delovanjem do neke mere služili ozkosrčnim interesom. Pritok novih beguncev pa je v obe skupini vлил novega duha in novih pogledov na potrebe, ki se pojavljajo v življenju izven domovine.

Tako je prišlo do tega, da so člani-igranci ene kot druge skupine uvideli, da bodo združeni v enem gledališču s skupnimi močmi in sredstvi dosegli veliko lepše uspehe ter tako tudi nudili večje možnosti svojim željam za čim pogostejše nastope na odrskih deskah.

V svojem pismu prijatelj novoo osnovana grupa javlja, da si je nadela ime: "Jugoslovansko amatersko gledališče Zedinjenje" ter da ne pripada nobeni politični grupaciji, nego samo gledališki umetnosti, da bo delovala v korist naše kulture v zamejstvu ter v podduk mladini.

TEL.: FW 7385

J. MIHIČ

MOŠKI IN DAMSKI KROJAČ
288 BRONTE RD., WAVERLEY, SYDNEY

ZMERNE CENE

Njeno Ogledalo

ALI IMAM DLAKE ALI LE PUH PO OBRAZU?

Že v starih časih so poznali razna sredstva proti dlakavosti, saj je bila od nekdaj srčna želja vsake dlakave ženske, da bi se rešila nadležnih dlak. Vsa ta sredstva pa niso dajala trajnega uspeha.

Danes lahko odstranimo dlake na različne načine:

1. Da jih pulimo, strizemo, brižemo ali smodimo. Način je preprost, ni pa priporočljiv, ker odstranimo dlake le za nekaj dni, potem pa spet zrastejo, le da še gostejše, trše, daljše in temnejše.

2. Da mažemo poraščene dele telesa z različnimi kremami — depilatorji. Krema dlako razkroje, ne uniči jo pa korenine. Tudi ta način ne daje trajnega uspeha, dlake zrastejo spet še trše, daljše, temnejše in gostejše kot prej.

3. Da obsevamo poraščene dele kože z rentgenskimi žarki, ki uničijo tudi korenine dlak. Način pa je nevaren in ga zdaj popolnoma opuščajo. Če obsevamo poraščeno kožo premalo dlake sicer izpadejo, zrastejo pa približno čez mesec ali dva nove, ki so tudi daljše, temnejše in močnejše kot prve. Če pa obsevamo z rentgenskimi žarki tako intenzivno, da dlake trajno izpadejo, se lahko zgodi, da pri tem okvarimo toliko tudi kožo, da nastanejo na njej težka vnetja z ranami, ki se zelo nerade celijo in ki puste po zacelitvi grde brazgotine.

4. Da z električno iglo uničimo koreninice. Za to je potreben poseben aparat. Platinasto iglo, ki je zvezana po električni žici z elektrolitičnim aparatom, vtaknemo v kožo do lasne čebulice in skozi telo in iglo spustimo električni tok. Tok za trajno uniči lasno čebulico in dlaka ne zraste več. Da uničimo eno dlako, potrebujemo 4-5 minut. Uničiti moramo vsako dlako posebej; računamo, da jih v eni seansi lahko uničimo kakih 15-20. Torej precej dolgotrajen posel, ki pa da trajen uspeh. Brazgotinice na koži ni in odstranitev je trajna.

Nekoliko hitreje epiliramo (odstranimo dlake) z elektrokoagula-

cijskim aparatom, kjer tudi z električno iglo uničujemo koreninice. Operacija gre sicer hitreje, ostanejo pa po izžiganju majhne brazgotinice. Eno dlako uničimo v nekaj sekundah.

5. Pri dlakavosti, ki ni zelo obširna in kjer niso dlake predolge, priporočamo beljenje dlak. Z vodikovim prekisom jih močno obelimo, da niso toliko vidne. S tem postopkom torej dlak ne odstranimo, le včasih se nam posreči, da dlake zaradi močnega beljenja tudi začasno odpadejo, ker jih vodikov prekis presuši in stanjša. Belimo jih tako, kakor belijo frizerji lase, le da pustimo vplivati vodikov prekis nanje delj časa in da delamo to po možnosti na soncu. Sonce beljenje pospeši. Paziti moramo samo, da po beljenju namastimo kožo in da ne obelimo tudi trepalnic in obrvi. Beljenje dlak je neškodljivo in dlak ne zdebela in ne zgosti.

Nekaj popolnoma drugega je puh po obrazu ali tako imenovana baržunasta koža. Gre tu za nekoliko močnejše dlačice, ki jih ima normalno vsaka koža in ki so sicer komaj komaj vidne. Te nežne dlačice postanejo namreč malo daljše in močnejše, če je koža obraza mnogo in pogosto izpostavljena soncu in vremenskim izpremembam, posebno pa mrazu. Organizem si s podaljšanjem in odebeljenjem že obstoječih dlačic zavaruje kožo obraza. Dlačice so nežne, navadno svetle in se nikoli ne spremenijo v pravo brado in brke, če jih pustimo pri miru in jih ne pulimo. S trajnim puljenjem in rezanjem pa postanejo seveda debelejšje in daljše in dajejo potem vtis prave dlakavosti.

Kože obraza, ki jih pokriva puh, imenujemo baržunaste kože in jih štejemo med najlepše polti. Pravimo: ima polt kot breskev. Taka polt je tudi zelo odporna, ne pozna ne mozoljev ne lišajev. Rada pa se presuši, zato potrebuje včasih mastno kremo. Ženske s puhom po obrazu so lahko ponosne na svojo polt.

MED PRIJATELJI

"Kako se je včeraj končal tvoj prepir z ženo?"

"Čisto dobro: pokleknila je pred mene..."

"In kaj ti je rekla?"

"Zlezi izpod mize!"

— * —

"Ali je bil vaš stric do zadnjega pri pravi pameti?"

"To vam bom povedal jutri, ko bodo odprli njegovo oporoko."

NA SVETU je približno 700 milijonov ljudi, ki ne znajo pisati in ne čitati. Kako ponosen mora biti naš mali slovenski narod, da nima analfabetov.

NEKATERI JAPONSKI vojni ujetniki, ki so se zadnji čas vrnili iz Sibirijske, so izjavili, da Rusi gradijo velik podmorski tunel, ki bo povezal Sibirijo z otokom Sahalinom.

KRATKA

O DEKLETU, KI G

"Samo besedico ti je treba izgovoriti — in spoznala bi tvoj glas med vsemi. Ne vem. Kaj je vendar v tem tvojem glasu, kar se mi tako neizbrisno vtisne v spomin?"

Eda se je vidno v zadregi nasmehnila in zardela. Ne bilo bi čudno, če bi ji te besede govoril fant. A sprehajali sta se s sošolko Vido ob morju. In bilo je vse skoro smešno.

"Se spominjaš, ko sva se sprehajali v mestnem vrtu? Presenečena, skoro nevoljna si bila, ker nisem vedela imena tistim pisanim cvetkam. Ponavljala si: gorečka, vodenka, jurjevka... In spet: gorečka... Nasmejala bi se tvoji vnemi, da nisi bila pri vsem tako zelo resna, učiteljska."

Opazujoče jo je tehtala. Ne, res se ni moglo reči, da je Eda lepa. Svetle lase bi lahko malo prikupneje počesala in ves obraz bi pridobil na izrazu, ko bi izza naočnikov njene oči včasih ne gledale skoro oprezujoče. Čudno. Včasih se te oči nečesa bojijo, včasih pa vzplamte v skrivnostnem ponosu samozvesti znanja in veljavnosti. Rada se smeje, poje, pa vendar ji nekaj manjka.

Ali je res možna stroga ločitev deklet v dve skupini? V lepo deklet, ki se tega zaveda, pa je prazno in neskončno plitvo in v pametno, inteligentno žensko, ki ji pa manjka malo ljubkosti in privlačnosti? Na svetu je mnogo lepote, pa malo miline. Mnogo razuma, a malo srca. In še tega se sramujemo. Skrivamo ga sramežljivostjo za okornost in brezbriznost. Kot bi se bali človeku prožiti ro-

NEVA RUDOLF

ko in z njo svoje srce...

Z Edo si fantje v šoli niso nikoli dovoljevali nobene šale. Niso je nadlegovali, niso se iz nje norčevali. Niso je sovražili, a tudi ljubili ne. Bila je v prvi klopi kot prozoren zid, na katerega so včasih leteli samo prej pomilovalni kot pa zavistni pogledi. Z njo ni bilo mogoče ravnati tako kakor z drugimi. Obdajal jo je blesk prvenstva, govorica, da je genij šole.

Imenovali sta se prijateljici, Vida in Eda. O mnogočem sta govorili, a nikoli o sebi. Leta mladosti so pa hitela mimo, ne da bi enkrat samkrat zažarel v Edinem nasmehu soj zaljubljenosti, mladosti, vriskanja.

O tem je premišljevala Vida.

Edo so naprosili, da za nekaj ur nadomesti vzgojitelja v bližnjem zavodu. Prišla je za nekaj ur, ostala je vse leto. In zdaj je tekla zadnja ura. Za hip se je Ede polastila spet neznosna zavest iz otroških dni, zavest nepomembnosti, skoro odvečnosti. Dva dečka sta si nagajala.

"Mir!"

Umirila se je tudi sama. Na obrazu se ji je spet pojavila tista čudna odločnost, ki jo je delala mnogo starejšo od petindvajsetih let. Kako dobro je znala prikrivati strah, nepojmljiv strah pred trenutkom, ki se je bližal!

Vsem tem dečkom je vsak dan dajala svoje razpoloženje, dele svojega življenja. Gledala je vanje, razumevala strah pred šolskimi nalogami. Skušala je prodreti v njihovo otroškost, ki se je v šolskem letu razvila v mladost, v zavest prekipevajočega življenja in rasti. Za zameno ji bodo njeni dečki na hitro stisnili roko — kot se poslavljamo od služkinje.

Življenja? Zakaj ne razumeti človeškega srca, zakaj ne dajati dru-

ZGODBA O NIHČE POKLICAL

Trajalo je le trenutek. Eda je potisnila strah nekam na dno duše. Naglo je voščila vsem vesele počitnice in že je ni bilo. Otroci so pa gledali za njo — pripravili so ji majhen govor. Pa jim ni dala časa.

Ušla je.

Ni bilo treba velikega poguma — a Vida je šele po dolgem času doumela, kaj je Eda. Vida je bila počasna, lena, ena tistih, ki se morajo z nosom dotakniti stvari, da se šele zbudi njihova pozornost. Zdaj se je pa nenadoma prebudila in sram, neskončno sram jo je bilo. Za vsa leta prijateljstva, ki prijateljstvo ni moglo biti. Saj Edi ni nikoli dala svojega srca. Še pokazala ji ga ni.

"Sedi za trenutek, Eda," ji je v hipu skoro osorno rekla.

"Za božjo voljo — ti je slabo?"

Ne, ni bilo lahko. A Vida se je trudila. Prebila se je skozi nerodne besede, ki so morale premagati tudi podzavestno zavist. Morala je pripovedovati Edi o gimnazijskih letih, o univerzi. O občudovanju, ki ga je vzbujala zaradi svojega znanja in svoje neuničljive volje. Pripovedovala ji je o sošolcu, ki se je vanjo zaljubil in se je bal...

"In me smo se bale tvojega znanja, tvoje hladnosti. Matematika, enačbe, vektorji in integrali — to je bil tvoj svet. Kako bi smele tebi razodeti svoje notranjost? Ali bi matematika razumela srce, ki je močnejše utripalo, ker so pod oknom učilnice vriskali kosi? Ker se je čulo v zatohli zraku brenčanje prve čebelice, omamljene od pomladnega sonca? Ali se ne bi ti le posmejala mladi norenosti?"

Ne more verovati. Eda blede in zardeva: "Kako more to biti res?"

"Radi smo te imeli. Ti si pa bila hladna, skrita v svet učenosti in strogega razuma. Tudi o njem sem ti morala povedati. Zaljubljen je bil, oboževal te je. A ti nisi videla."

Morda se je Eda hotela zahvaliti. Nenadoma je odprla svojo kamrico. Pripovedovala je svojo zgodbo. Zgodbo dekleta, ki nikogar ne zanima. Dekleta, ki čaka, da jo nekdo pokliče, da ji poreče eno samo besedo. Ni bila ena tistih, ki si znajo same ustvariti okolje in priložnost. Ni si znalu pomagati. Ali je ne bo nihče razumel? Nihče ne poklical?

"Kaj je ženska, ki je nihče ne pokliče? Ničla. Nihče je ne potrebuje. Krog nje se igrajo otročički, po cerkvah odmevajo poročne koračnice, povsod srečuješ dvoje srečnih obrazov..."

Tebe pa nihče noče. Nikomur nisi potrebna. Nisi drugega kot kosček lesa, ki računa, razlaga, uči... Dekleta se odmikajo drugam. In tedaj se oprimeš samo ene želje, da bi postala popoln kosček lesa, dojela znanje in se zaprla v svet učenosti.

"In zdaj vem, da ste želele moje prijateljstvo. Ljubili ste me-moj Bog, mene ste ljubili! Tiho, ne da bi opazila. On me je ljubil, plaho, ker je bil v tistih prelepih letih, ko se ljubi v tihoti... Ker se mi ni upal približati... Moj Bog..."

"Eda, morala sem ti povedati. Ceprav sem mnogokrat mislila, da vse to veš — pa hočeš ostati sama in tuja."

Eda težko diha. Da, na svetu je kljub vsemu še vedno toliko čudovitega. V teh zlatih oblakih, v drevesih, ki rasto iz čudno zavrtinčenega sveta. Moj Bog, zakaj izgubljam dragocene trenutke gim sebe?

Njen Nabiralnik

KARLA BULOVČEVA — UMRLA

Pretekli avgust je po daljši in težki bolezni umrla slovenska kiparka in risarka Karla Bulovčeva.

Rodila se je leta 1895 na Bledu. Po maturi se je na pobudo slovenskega slikarja Ferda Vesela odločila za umetniški poklic in študirala na Dunaju, v Monakovem in Pragi. Po končanih študijah je večkrat razstavljala v tujini, tako v Pragi, Parizu in Londonu, pa tudi doma, kjer je zaradi svoje izvirnosti in prepričljivosti dosegla pri kritiki velik uspeh.

Sprva se je Bulovčeva posveti-

la kiparstvu, pozneje pa jo je se bolj privlačevala risba. Njeni motivi so skoraj izključno portreti. Portretirala pa ni le ljudi, ampak tudi živali in rastline, ki so izraz njenega pronicljivega opazovanja in osebnega gledanja na živo in mrtvo prirodo. V tem svojem gledanju in podajanju je pogosto nenavadna, svojevrstna, odmaknjena resničnemu življenju, vselej pa prepričljiva in človeška. S svojimi deli, ki nosijo pečat izredne umetniške sile, je obogatila našo domačo likovno umetnost in z nji umetnosti.

ŽENSKÉ IN NIKOTIN

Zadnje čase zasledimo v časopisu in revijah vedno več člankov o vplivu nikotina na človeško zdravje, posebno pogosto se ti sestavki nanašajo na kadilke. Švicarski zdravnik-higienik piše takole:

Vedno več žensk sega po cigareti kot umišljenem pomirjevalnem sredstvu. To dejstvo moramo v interesu ljudskega zdravja zelo obžalovati in grajati. Izključimo že vnaprej vsak nesporazum: ne gre za to, da bi ženskam predpisovali abstinenco in vzdržnost pri užitkih, ki se jim večina moških ne more več odreči. Vendar pa naj bi se kadilke, in to predvsem hude kadilke, zavedale, da škoduje nikotin ženskemu organizmu veliko bolj kot moškemu.

Ko pokadimo eno cigareto, pridejo v naše telo tile strupi: nikotin, amoniak, tobakova žlindra, pruska kislina, nekaj metilnega alkohola in še nekateri drugi strupi. Nekaj teh snovi raztopi slina v ustih in pridejo z njo vred v želodec, nekaj pa jih pride v pljuča. Dokazano je, da škodu-

je nikotin predvsem vegetativnemu živčevju in kapilarkam. To velja seveda za oba spola. Raziskovanja pa so ugotovila tudi to, da je vegetativno živčevje pri ženskah veliko bolj občutljivo kot pri moških. Dolgoletne izkušnje in opazovanja dokazujejo, da kadilke pogosteje obolijo na ščitni žlezi kot nekadilke.

Nikotin je tudi pogosto vzrok motenj pri delovanju jajčnikov. Močno kajenje lahko povzroči pri ženskah neplodnost. Med nosečnostjo prehaja škodljivi vpliv nikotina tudi na otroka.

Splošno znano dejstvo, ki ga nova opažanja vedno znova potrjujejo je, da se ženske, ki veliko kadijo, hitreje starajo kot tiste, ki ne kadijo. Koža jim hitro uvene in se zguba. Ti znaki se kažejo najprej na vratu, kjer postane koža mlahava.

Poznamo sicer ženske, ki so izredno trdnega zdravja in jim kajenje ne pušča slabih posledic. Lahko pa trdimo, da so to le priložnostne kadilke.

Vida gleda v te nove, svetle oči in govori Edi o sebi, o svoji ljubezni, o svojem dragem. Vsa se ji razkriva, nezadržano in sproščeno. Kot bi bili samo dve deklici, ki si zaupata svoje prve skrivnosti.

In nenadoma se Vida zboji. "Res, neumnejšega dekleta ne premore svet. Eda je že zdaj tako osamljena. Pripovedujem ji o preteklosti, ki jo je zamudila. In zdaj ji je bilo treba še zasmeha, ko ji govorim o lastni sreči. Res, Eda Pertotova ne bi mogla doseči v življenju ničesar več, kar se tiče okrutnosti!"

Strah je Vido teh misli. Užalila je prijateljico, nevede, a bridko. Rahlo se obrne, da bi jo pogledala. Istočasno jo Eda objame.

"Hvala... Oh, hvala, Vida za vse!" Joče, Eda Pertot joče?

"Hvala, ker sem se počutila kot pisatelj, ki ga nihče ne ceni, ki pa hrepeni po priznanju. In ko ničesar več ne pričakuje — mu dajo najlepše odlikovanje: človeško srce. Dala si mi svoje zaupanje. Ali veš, kako težko je v resničnem trpljenju povedati eno samo pravo besedo? Ti si mi jo dala."

"In samo zdaj," je še pomislila Vida, "jo poznam. Zdaj je sele dekle. Poklicalo jo je življenje!"

Slovenska dejavnost

NALOGE, NAČRTI IN ŽELJE ZA LETO 1958

Novi predsednik melbournskega Slovenskega kluba g. MARJAN OPPELT, je napisal za VESTNIK uvodnik, ki ga skoraj popolnoma ponatiskujemo.

Delo za klub ni lahko, ker zahteva ves prosti čas ljudi, ki so si izvolili, da vsak po svojih močeh nekaj napravi za slovenski življenjski klub v Melbournu. Če pogledamo na razvoj kluba, od prvih začetkov pa dodanes, mora iti naše občudovanje in zahvala onim ljudem, ki so temu razvoju toliko svojega doprinesli. In njihova zasluga je, da današnji odbor ima klub na taki solidni podlagi in da klub uživa ugled, na katerega so začetniki SK lahko res ponosni. Pri tem ne smemo pozabiti, da delo pri klubu ni dobičkonosno in da so zato požrtvovalni rojaki vse to storili iz čistega idealizma.

Med prvo nalogo, ki si jo je odbor zadal, je nadaljevati in uspešno zaključiti akcijo za DOM. Rojaki v Melbournu so zamislili "DOMA" tako navdušeno sprejeli in zato menim, da ne more biti Slovenca, ki bi se ne zavedal velikega pomena tega načrta. — DOM naj bi bilo središče vsega delovanja, odprt naj bi bil vsakemu, ki se čuti sina slovenske matere. Koliko težkoč nam bodo takrat prihranjenih, ko nam ne bo več treba iskati in prosjati za dvorane, najemati sobe za vaje ali pa za seje odbora — imeli bomo lahko lepo urejeno knjižnico, telovadnico itd. — Da uspešno zaključimo akcijo pa potrebujemo razumevanje in popolno podporo vseh rojakov. Zavedati se moramo, da taka zamisel kliče po združenih močeh vseh — ne glede na morebitne različne nazore — da bomo nekega dne bili lahko vsi ponosni na dosežen uspeh.

Odbor bo v tekočem letu napel vse svoje moči, da bo lahko nudil rojakom nekaj tudi na kulturnem

polju. Prva kulturna prireditelja v Avstraliji je dokazala, da imamo ljudi, ki so temu delu pripravljeni posvetiti nekaj svojega prostega časa in ljudi, ki so hvaležni, da morejo za par ur uživati iz zakladov naše pesmi in besede, da za kratek čas pozabijo na oddaljenost ljubljene domovine. S kulturnimi prireditvami, ne s plesnimi zabavami, bomo pokazali odkod pridemo in česa smo zmožni!

Misliti moramo tudi na naraščaj, kateremu imamo dolžnost ohraniti naše šege in navade in biserne slovenske besede. Ako to danes ne storimo, če se tega danes ne zavedamo, se bo nekega dne zgodilo, da bomo lastnim otrokom tuji. Otroci bo rasel, obiskoval šole, si našel svoje mesto v življenju te mlade dežele, toda, če ne bo poznal naše preteklosti, zgodovine naših dedov, ne bo mogel niti dobro razumeti svojih staršev.

Zadnje čase smo bili poklicani, da zastopamo Slovence v širšem krogu avstralske publike. Avstralski prvaki so se že večkrat izrazili, da se zavedajo, da vsak narod s svojo kulturo lahko nekaj drugega doprinese in celo priznavajo, da se v avstralskem kulturnem življenju že pozna vpliv priseljenec. Tudi mi hočemo nekaj doprinesiti k razvoju te čudovite dežele, kar bomo lahko storili, če bomo na to pripravljeni, med seboj povezani in ponosni na to kar smo prinesli od doma!

Še enkrat se kaže potreba po "Slovenskem Domu", središču slovenske dejavnosti, po skupni strehi; brez DOMA veliko ne bomo mogli napraviti in kar bo storjenega bo pa zahtevalo veliko truda in žrtev — kot sedaj.

Obračam se zato na vse rojake, da v tem letu še posebno podprejo klub in odbor, da bomo mogli uspešno nadaljevati z delom in pri tem imeli zaželen uspeh.

J. SERNEL

LASTNIK KROJAŠKEGA SALONA "ELITE"
55 BRUNSWICK ST., FITZROY,
MELBOURNE, VIC

NAROČAJTE VSE OBLEKE — MOŠKE IN ŽENSKÉ — PRI
SLOVENSKEM KROJAČU. SPECIALISTI ZA POROČNE OBLEKE.

TEL.: JA 4758

STO LET STARO NOŠO imamo v Sydneyu in smo res lahko ponosni nanjo. Njena lastnica je gospa Tatjana Lajovičeva iz Burwooda. Gospa Lajovičeva je bila objavljena po Good Neighbour Councilu na fotografiranje za svetovni znani "The Geographical Magazine".

26. marca pred otvoritvijo sydneyanskega Royal Easter Showa je bila naša noša tudi na televiziji. Good N. Council, ki je tudi to leto priredil razstavo novo-avstralskih narodnih izdelkov in umetnosti, ima tokrat prvič tudi slovenski kotiček po zaslugi slovenskega predstavnika v Good N. Councilu g. Milivoja Lajovica.

Pri skromni otvoritveni svečanosti je ga Lajovičeva izročila Sir Richard Boyerju, predsedniku Good N. Councila zavoj, ovit s slovensko trobojko. Zavoj je vseboval lesen krožnik z ljubljanskim grbom v sredini.

V MELBOURNU so prav tako nastopile naše noše na festivalu Moomba. Prireditelj je tudi tukaj bil Good Neighbour Council.

ODBOR SLOVENSKEGA DRUŠTVA V SYDNEYU ZA LETO 1958 JE SLEDEČI:

Častni predsednik: p. BERNARD AMBROŽIČ

Predsednik: JANEZ PERKO
Podpredsednik: ANTON ŠVIGELJ
Podpredsednik: NIKO KRAJC
Tajnik: IVAN GOLOGRANC
Podtajnik: LJENKO URBANČIČ
Blagajničarka: ANTONIJA VO-
DOPIVČEVA.

Referent za kulturo: SAŠA LA-
JOVIČEVA

Referent za soc. pomoč: BER-
NARDA CVETNIČEVA

Gospodar: JOŽE RENKO

Nadzorni odbor:

JOŽEF CEJ
MILIVOJ LAJOVIC
JOŽEF ŠLIBAR
LORENC POLIČ
FRANC DANEV

SLOVENSKI DOM V SYDNEYU

121 QUEEN ST., WOOLLAHRA,
NSW. TEL.: FB 1085.

REDNE URADNE URE TAJNIŠTVA IN UPRAVE DOMA SO:
PENEDELJEK DO PETKA: OD 2.-6. URE POPOLDAN;
SOBOTA: OD 10.-12. URE DO-
POLDAN;
NEDELJA: OD 6.-10. URE ZVEČER.

Kdor ne bi mogel opraviti poslova v omenjenih urah, naj se zmeni po telefonu s tajnikom, kakšen čas bi bil najprikrajnejši. Tajnik prav tako prosi, da se rojaki potrudijo in skušajo zaposliti tajnika za vse poti izven pisarne v urah, ki niso navedene zgoraj. Na pr.: Če

hoče kdo iti na emigracijski urad, na sodišče, k advokatu itd, naj upošteva, da bo tajnik zapustil pisarno v rednih uradnih urah le v najnujnejšem primeru, kot so na primer: pogreb, poroka, prihod ladje in podobno.

KDOR ŽELI REZERVIRATI PRENOČIŠČE V SLOVENSKEM DOMU, NAJ TO STORI PISME-
NO ALI PA TELEFONSKO.

Kadar ste v Sydneyu in želite prenočišče, poizkusite prvo v Domu, kjer boste verjetno našli prijatelje, ki jih niste videli že dolgo časa.

V Domu boste našli rojake, znance in izvedeli novice.

OPOZARJAMO TUDI NA
KNJIŽNICO V DOMU!

Tajništvo tudi naproša vse one rojake, ki kadarkoli vedo za izpraznjena delavna mesta, da to takoj javijo telefonsko na FB 1085.

Društvo in Dom, ki sta že kar uspešen slovenski center, bosta pomenila le toliko, kolikor ga bodo podpirali ne le samo člani, temveč tudi vsi ostali sorojaki.

Še tako nepomembna usluga lahko obrodi lep sad: zaposlitev ali podobno pomoč rojaku v težavi.

TRETJI KONCERT SLOVENSKEGA PEVSKEGA ZBORA "TRIGLAV" V MELBOURNU

Okusno izdelana vabila so nas pozvala na tretji samostojni koncert, katerega je pevski zbor "TRIGLAV" priredil v soboto dne 15.3.1958 v FORESTER HALLU v Melbournu.

Kljub temu, da razen vabil temu nastopu ni bilo dane večje publicitete, je bila dvorana, ki sicer ni velika, toda zelo akustična, nabito polna, ter je bila tako tudi finančna stran priredbe gotovo zadovoljiva.

Vso pohvalo tokrat zasluži pevski zbor, ne samo za izvajanje pesmi, nego tudi za vzorno organizacijo prireditve. Bilo pa bi napak, ako ne bi omenili, da je bilo obnašanje prisotnih poslušalcev tokrat tako vzorno, da bi lahko služilo za zgled vsem onim, o katerih smo čitali pritožbe v prejšnji številki "Žara".

Videlo se je, da so poslušalci pozorno, z radostjo in istosčasno z ožornostjo v očeh poslušali nam tako drage domače melodije.

Že skoraj tri leta pevci "Triglava" žrtvujejo vsak petkov večer in vsako nedeljsko popoldne za svoje vaje. Rezultat je jasen: PEVSKI ZBOR TRIGLAV ima danes repertoar, s katerim vsak čas, brez oklevanja in strahu nastopi tudi pred kritičnim občinstvom.

KAJ ZNANCEV JE

14. marca smo spremili na zadnji poti v Penshurstu poznane Sydneyjske Slovenke g. JANEZA GRASSMAYERJA, ki je umrl v svojem 58 letu na posledicah srčne kapi.

Pogrebne obrede je opravil pokojnikov prijatelj č.g. dr. I. Mikula, ki se je tudi poslovil od rajnega z izbranimi besedami. Očrtal je življenjsko pot vzornega Slovenca, ki si je z delavnostjo postavil v Tržicu na Gorenjskem tovarno. Pokojni Grassmayer se je tudi boril po prvi vojni za slovensko Koroško in bil vedno aktiven narodni delavec. Svojo mladost je prebil v "Orlu" in je bil vzor krščanskega moža in Slovenca.

Čeprav je izvedelo žalostno novico samo majhno število znancev in prijateljev, so številni veneci in navzoči izpričali, da je bil pokojnik čistan mož.

V imenu Slovenskega društva iz Sydneya sta položila na krsto vene s slovensko trobojnico podpredsednik g. Niko Krajc in podtajnik g. Ljenko Urbančič.

SOŽALJE!

stvom.

Pred tremi leti so "Triglav" sestavljali začetniki, polni idealizma in volje, toda z vsemi lastnostmi začetnikov. Danes pa imamo priliko videti mladeniče, ki pridejo na oder smelega koraka, na prsih ponosno noseč srca s slovensko trobojko, katera so v Sydneyju prejeli v poklon od naše pesnice ge. Pavle Miladinovič.

Izvajanje pesmi. Bilo je dobro. Res dobro, čeprav je še vedno dovolj mesta za izboljšanje, posebno v območju dinamike in ritma.

Program je bil sestavljen iz osmih pesmi, od katerih je že prva, "Planinska" izzvala vihar odobravanja, in je bila izvajana brezhibno. Čisto narodne, kakor "Dober večer", "Kaj Ti je deklica" in "Od Celja do Žalca" bi lahko v izvajanju imele več čustva. Poslednja, koroška "Puabci" je žela iskreno odobravanje od vseh in je le v majhnih otenkih zaostala za izvedbo, ki smo jo tolikokrat imeli priliko čuti na plošči "Yugoslav Folk Songs".

Po pevskem programu se je razvila prosta zabava in je bilo tudi plesa željnim zadoščeno v polni meri.

M.P.

ZASULA ŽE LOPATA...

1. marca je preminula gospa JOŽEFA ŠTIMAC iz Melbourn. Za njo žalujejo soprog Ivan ter trije sinovi: Ivan, Jože in Anton.

Sožalje!

BALINCANJE bo prav kmalu začel o na dvorišču v Slovenskem domu v Woollahri.

Na žalost balinišče "Triglav" v Tumut Pondu ne bo tako kmalu pod vodo, mi pa smo brez kroglj.

Kje ste naši strugarji? S.O.S... S.O.S...

SAJ NISMO VSI Jožeti in Franciji med Slovenci. Evo nekaj za spremembo:

FAUST v tem primeru ni Goethejev, temveč Radovčev iz Sydneya; VIRGILIJ se piše Ferfolja in stanuje v Annandale, N.S.W. LIBERO pa se piše Babič (iz Yarravilla, Vic.).

Tudi DANTE ni Aligheri, temveč pravi Slovenec, ki ga imamo med naročniki ŽARA.

SLOVENC V BRISBANU!

Člane in članice ter njihove slovenske prijatelje vljudo vabimo na

3. LETNI OBČNI ZBOR DRUŠTVA "PLANINKA"

v soboto 3. maja ob pol osmih zvečer v mali B.A.F.S. dvorani (Board Room), 331 George St., City, of Brisbane.

Ako ob sklicani uri ne bo zadostno število navzočih, se bo skupščina vršila na istem mestu pol ure kasneje ter bo sklepčna ne glede na število navzočih.

Za številno udeležbo se priporoča

ODBOR "PLANINKE"

SYDNEY!

SYDNEY!

ZABAVE

SLOVENSKEGA DRUŠTVA V SYDNEYU
V LETU 1958

Paddington Town Hall

8. JUNIJA (NEDELJA)
31. AVGUSTA (NEDELJA)
5. OKTOBRA (NEDELJA)
26. DECEMBRA (SV. ŠTEFAN)

Maccabean Hall, Darlinghurst

29. JUNIJA (NEDELJA)
27. JULIJA (NEDELJA)
8. NOVEMBRA (SOBOTA)

REZERVIRAJTE MIZE NA NASLOV:
SECRETARY SLOVENE ASSOCIATION
121 QUEEN ST., WOOLLAHRA, NSW
ALI PA PO TELEFONU: FB 1085

PRINESITE PIJAČO S SEBOJ!

NAJUGODNEJŠE PLAČILNE POGOJE VAM NUDI

KARL BEZJAK

60 BERESFORD RD., STRATHFIELD

STEDITE £££ PRI NAKUPU TELEVIZIJSKIH APARATOV, RADIOGRAMOV, ELEKTRIČNIH HLADILNIKOV, PRAJNIH IN PISALNIH STROJEV, ČISTILCEV ZA PODE IN PREPROGE, KLAVIRJEV, HARMONIK ITD.

KRATKOROČNO BREZ OBRESTI!

UM 9124

DVA MESECA ZAPORA je dobil Novi Avstralec MAX KLANSEK, na sadišču v Coomi, ker je pripeljal v tabo-višče

Tumut Pond neko žensko v prostitucijske namene.

"LA CAMPANA"
Cariberra

Celjan **DANILO JAGRIČ**, ki se je mudil doma na dopustu, je napisal za tednik "7 dni" naslednje vrste, ki jih ponatiskujemo brez komentarja:

Sam ne vem, kako se je zgodilo. Kar na lepem so me poklicali v Beograd. Preizkusili so mojo nemščino in angleščino, me poslali skozi dvanajst specialnih zdravniških pregledov; mi dali letno opremo in že sem sedel v letalu. Z mano so bili še trije tovariši. V Beogradu je bilo hladno, deževno vreme. Cilj nam še ni bil znan. Šele po preletu Niša smo ugotovili, da letimo proti jugu. Nad Atenami je aluminijasta "škafca" postala bolj podobna pekači kot letalu, in letna oblačila, v katerih smo se v Beogradu tresli od mraza, nam niso več dosti pomagala. Bili smo mokri, kot da bi zlezli iz vode.

V Atenah smo se malo oddahnili. V restavraciji na letališču smo z užitkom srkali malinovec z ledom. Potem so nas sprejeli naši predstavniki v Grčiji in nam priredili — za moje pojme vsaj — pravo diplomatsko kosilo. V internatu na srednjetechnični šoli v Ljubljani smo nedavno uporabljali samo ene vilice ali pa še te ne. Za to ni čudno če ostalih dveh, ki jih je natak ar postavil pred mene, nisem znal prav uporabljati. Kljub svoji nerodnosti v svetovljanskih navadah, sem se poš-

CELJAN OB NILU

CELO INDIJCI "LJUBIJO" TITA...

teno najedel. Zvedeli smo tudi kam letimo. Naš naslednji cilj je bil Egipt.

NILOVA DELTA NAS JE OSUPNILA

Prelet preko Sredozemskega morja je bil nezanimiv. Do kamor seže pogled — samo voda, kot oljnato ogledalo, brez opore za oko. Najboljše, kar smo si lahko umislili, so bile vojaške smešnice. Pilot nam je povedal, da letimo proti Nilovi delti. In res, kmalu smo jo zagledali. Priznam, da me je pogled nanjo osupnil. V šoli smo sicer mnogo slišali o njej, vendar sem spoznal, da si je nikoli nisem prav predstavljal. Kot veliko omrežje krvnih žilic se mi je zdela. Pozneje sem zvedel, da je v delti preko 1500 raznih kanalov in prekopov. Veličasten pogled, le škoda, da smo jo prehitro preleteli.

Komaj smo čakali, da bomo pristali — tako nam je bilo vroče. Toda kako smo se uštelili! Na letališču v Ismailiji smo spoznali, da je bilo v primerjavi z vročino na zemlji, naše letalo hladilnik. Zaželeli smo si vode — osvežujoče vode. Dobili smo jo — vendar takšno, da jo doma še pokusili ne bi. Domačinu, ki je trdil, da je to

najboljša voda, kar jo bomo v Egiptu sploh lahko pili, smo se čudno kislo smejali. Končno pa je želja po vodi premagala okus. Rekel sem si: še vedno je bolje brozga kot nič.

"MALA JUGOSLAVIJA" — PRIJETEN DOM

Po polurnem čakanju smo zlezli nazaj v naš hladilnik — tako smo naše letalo od tedaj naprej imenovali. Ismailija se je izgubila in pod seboj smo zagledali črto, s 5. temnejšimi pikami. "Kanal!" Kot vezalka za čevlje, položena na pesek, se nam je zdel. Pilot je še pripomnil: "In ta vezalka je dvignila toliko prahu; ali se vam ne zdi skoro neverjetno?" Hitro smo ga preleteli in se znašli nad Sinajsko puščavo. Belo morje, le tu in tam kaka lisa — ostanek nekdanje vode, ki je izparela.

Na letališču v El Arišu so nas že pričakovali in nas z avtomobili prepeljali v jugoslovansko taborišče, ki mu kratko pravijo "Mala Jugoslavija". To smo izvedeli šele pozneje. Po nekaj dneh nam je postalo tudi to razumljivo. V "Mali Jugoslaviji" smo se kljub oddaljenosti in za nas težkim življenjskim pogojem počutili kot do-

ma. Domača beseda se nam je zdelala kot pesem.

V Egipt so nas poslali kot tolmače. Nekaj časa sem bil na razmejitveni črti za tolmača v naši patrolji. Potem so me prestavili v internacionalni logor v El Qusaimo. Tu je bilo že bolj zabavno. Srečanje z Indijci, Norvežani in Kanadčani so bila pravo doživetje. Od Indijcev smo izvedeli, da najbolj cenijo Jugoslovane. Vsi so poznali Tita in ga primerjali z Nehrujem. Zlasti me je presenetilo srečanje z Indijcem Ukaramom. Kar nerodno mi je bilo, ko sve se pogovarjala o socializmu in komunizmu in ko sem ugotovil, da Marksova, Engelsova in Lenina dela pozna mnogo bolje od mene.

KANADČANI SE ČUDIJO

Tudi s Kanadčani smo bili dobri prijatelji. Nikdar pa niso mogli razumeti ravnanja naših častnikov. Tovariški odnos do navadnega vojaka jim je ostal nerazumljiv. Zlasti se jim je čudno zdelo, da naši oficirji v prostem času igrajo z nami nogomet, odbojko, košarko in šah. To je njihovim častnikom pod častjo. Njim se je zdelo ravnanje naših, nam pa njihovih oficirjev nenavadno. Toda kmalu so se pokazale razlike. Mi smo svoje predstojnike spoštovali, oni pa so se jih bali.

ZA NASE MALE

ZGODBA O VRABČKU

Bil je — majhen preprost vrabček. Ko je prišel na svet, je bil najdrobnejši, najbolj šibek. Drugi so živahno čivkali, on pa je dolgo ležal negiben, da je bila mati vrabčevka vsa v skrbeh zanj. Grela ga je in grela, pa je šele sončni žarek, ki je posijal iz gnezdece tam v strešnem žlebu, pomagal, da se je drobni ptiček zbudil v življenje. Zadnji se je naučil letati in bil je med vsemi najbolj boječ.

Toda treba je bilo pač živeti. In vrabček je končno letal in zibal kakor drugi njegovi bratci in se veselil življenja. Njegov največji prijatelj pa je bil sončni žarek, ki ga je prebudil v življenje. Zjutraj ga je prebudil, spremljal ga je na njegovih pohodih in sprehodih ter se zvečer, ko je vrabček utrujen in zaspan občemel v krošnji starega divjega kostanja, toplo poslovil od njega. Hudo nesrečen pa je bil vrabček v deževnih dneh, ko je bil njegov prijatelj sončni žarek skrit za grdimi sivimi oblaki in je bil mali vrabček ves hladni deževni dan

sam.

Pa je prišlo še huje, česar drobni vrabček ni niti malo slutil in ne pričakoval. Kar nenadoma je postal njegov sončni žarek medel in zaspan. Pozno je prihajal in hitro odhajal. Nekoč pa je vrabčku povedal, da ga nekaj mesecev ne bo. "Hudo truden in zaspan sem," mu je rekel, "šel bom malo počivat, da bom spomladi spočit in dobre volje."

Prišli so dnevi, sivi in žalostni, polni zoprne megle in hladnega dežja. Vrabčka je zeblo vsak dan huje, mrščil je kožušček in žalostno čivkal. Nekega dne pa je zagledal nekaj, česar doslej še ni videl in ne poznal. Izpod neba je začelo padati nekaj belega. Ko je posulo njegov kožušček, je ptička zmrazilo do drobnega srca, da je prestrašen pobegnil pod strešni napušč. "Kaj je to? Kaj je to?" je začivkal stari vrani, ki se

je zibala na veji stare hruške.

"Ho, si otročji, ko snega ne poznaš," je v odgovor zakrakala vrana. Sneg pa je padal in padal. Z debelo belo odejo je pokril njive in travnike, cesto in hiše, in malega vrabčka, prijatelja sončnega žarka, je zeblo vsak dan huje in vedno težje si je iskal hrane.

Nekega jutra pa se sploh ni mogel več ganiti. Kot drobcena pernatka kepica je občepel ob strešnem dimniku. Nožice je imel od mraza čisto trde, perutke kakor mrtve in njegovo drobno srce je komaj, komaj še prav narahlo utripalo.

Takšnega sta našla njegova starejša brata. "Oh, naš mali bratec je zmrznil!" sta prestrašeno začivkala. Pa da le ni prepozno in ga lahko še zbudi. Poskusiva, ogrejva ga." Naščeperila sta kožuščka in vsak na eni stra-

ni sedla tesno obenj.

Kakor da bi ju slišal, je prav takrat tudi sončni žarek prodrl težke sive oblake in za kratke minute priplaval na zemljo. Zelo se je prestrašil, ko je videl, kaj se je zgodilo z njegovim malim pernatim prijateljem. Takoj je splaval k njemu in ga toplo, toplo pobožal. In vrabček se je začel prebujati. Zganil je z glavico, zaspano odprl očke in medlo začivkal: Civ... civ...

"Živi, živi!" sta se razveselila brata, sončni žarek pa ga je še bolj toplo pobožal in ga v slovo poljubil, kajti vrniti se je moral, ker mu je hudi sivi blak grozil, da mu zapre pot nazaj.

"Čiv, čiv, čiv!" sta na ves glas okregala brata malega nepredvidnega vrabčka. "Zakaj se potepaš sam, z nami bi bil, pa se ti to ne bi zgodilo."

"Nikoli več vas ne zapustim," je obljubil mali vrabček in veselo zletel z bratcema na dvorišče, kjer je pod strešnim napuščem mala Marička natresla zrnja svojim putkam.

PISMA "ŽARU"

Cenjeni,
priloženo £ 10-0-0 za tiskovni
sklad, da bo ŽAR še nadalje sve-
til in grel. Veselim se ga vedno,
kadar ga prejmem.

Vsem Slovencem v Avstraliji
želim mnogo uspeha in sreče.

Sem že stara žena in zato ne
verjamem, da bi imela med vami
znance, ko ste vi vsi še mladi.

Bog z Vami!

ANA TIEL (Mrs.)
Wunapope, New Guinea

Cenjeni,
zahvaljujem se za ŽAR, katere-
ga redno dobivam. Želim Vam in
vsem skupaj vesele velikonočne
praznike.

Vaš vdani

FRANCE VRABEC
Beverley, S.A.

PISMA "ŽARU"

Milistljivi g. Urbančič,
oprostite, da se Vam predrzmem
pisati. Stvar je v tem, da od kar
sem poslal 30/- za ognjeviti ŽAR,
istega več nisem videl.

V bodoce ni potreba, da me
ŽAR greje. Rajši si bom kupil za
30/- sveč, da me ne bo zeblo.

Lepe pozdrave Vam in
vsem onim, ki podpirajo
naš ŽAR.

ALOJZ JERIČ
Milicent, S.A.

Odgovor uprave: Ali ste gotovi,
da ste nam javili Vaš nov nas-
lov? Imejte potrpljenje. Koder
sekajo drva, tudi iverje leti.

"MARTIN KRPAN"

V BARVNEM FILMU

Družba "Triglav film" v Lju-
bljani je že dovršila priprave
za snemanje filma "Martin
Krpan" po istoimenski povesti
Frana Levstika. Zgodbo je pre-
delal za film pisatelj Matej Bor.
Sedaj že sestavljajo igralsko
skupino za to delo, ki ga je
omenjena družba postavila na
svoj program z namenom, da
tudi v živi sliki priključ v spo-
min nekatere glavne vrednote
naše kulturne zgodovine. Je
vsekakor zahteven in težak
podvig, ki se ga je lotila slo-
venska družba in bo prvi slo-
venski barvni film. Zgodba se
bo v glavnem držala Levsti-

kove povesti.

Film bodo pričeli snemati
prihodnjo jesen in bopredvido-
ma do konca tega leta dovršen.
Tako bo zgodba o korenjaku
Martinu z Vrha, ki je iz Istre
tihotapil sol, vlekel za nos iblaj-
tarje (carinike) in biriče, prišel
na Dunaj ter tam se prebrisano-
stjo porazil strahovitega turške-
ga orjaka Brdavsca in prekanil
cesarjevega ministra, zaživela
tudi na platnu v barvah. In to
prav sto let potem, ko je "Mar-
tin Krpan z Verha" izšel v pr-
vem letniku "Slovenskega glas-
nika" v Celovcu.

M. FIORELLI PTY. LTD.

106-118 COMMONWEALTH ST., SYDNEY

DOSTAVLJA NA DOM ČRNO IN BELO VINO PO 12/6
GAL.

NA ZALOGI VSE VRSTE LOKALNIH IN KONTINEN-
TALNIH LIKERJEV, ŽGANJA, VINA IN PIVA.

VSE VRSTE IMPORTIRANIH GROSERIJSKIH IZDEI-
KOV, SUHIH RIB, OLIV, OLIVNEGA OLJA, POLENTE
IN SIRA.

PROIZVAJA VSE VRSTE TESTENIN POD ZAŠČITNIM
IMENOM "VETTA".

POKLIČITE: BA 4243

CITRUSOVE DARILNE POŠILJKE

Stanislav Frank

CITRUS AGENCY

Gift Parcel Service

8 Roebuck Street

MILE END /ADELAIDE

Pošiljamo samo prvorazredno blago. Naše pošiljke so v celoti zavarovane
in povrnemo vsak uradno ugotovljeni primanjkljaj.

Pošiljke dospejo v roke srečnega obdarovanca v roku 10 do 15 dni.

DARILNE POŠILJKE HRANE IN TEHNIČNIH PREDMETOV SO SE
VEDNO EDINI IN NAJBOLJŠI NAČIN ZA POMOČ SVOJCEM DOMA,
MNOGO BOLJŠI KOT POŠILJANJE DENARJA PO BANKAH.

HRANA IN TEHNIČNI PREDMETI: RADIO, BICIKLJI, MOTOSCOO-
TERJI, ROLLERJI, MOTOCIKLI, ŠIVALNI STROJI, HARMONIKE
itd. SPLOH VSE ZA GOSPODARSTVO IN GOSPODINJSTVO.

Zahtevajte naše cenike, informacije in N A R O Č A J T E direktno pri naši AGENCIJI.
Money Orders na ime STANISLAV FRANK, ADELAIDE ali pa pri naših zastopnikih za VICTORIO:
MR BRANKO VODOPIVEC, 39 Victoria Rd., AUBURN, vsak dan po 6 p.m., telefon WB 1559, in
V N.S.W.: MR. J. ČUJEŠ, 170 Canterbury Rd., CANTERBURY, Tel. UW 1720.

**AKO TRENUTNO NIMATE PRI ROKI NAŠEGA CENIKA, LAHKO NAROČITE PO VELJAVNEM
CENIKU KATEREKOLI TVRDKE Z DARILNIMI PAKETI.**

PIŠITE nam za cenike, NAROČAJTE pri naši tvrdki, ki posluje po načelih

SOLIDNOST — BRZINA — GARANCIJA — KVALITETA

Naročila izvršujemo po

vodilni tvrdki Vašega zaupanja

CITRUS,

Import-Export

TRST, Via Torrebianca 27

ki je

EDINA SLOVENSKA

tvrdke te stroke
v Trstu.

CITRUS

IMPORT - EXPORT

Vizitnik: Aleksander Goljostek
Via Torrebianca 27 - TRIESTE - TRST - Post Box 522
Telefon 2 44-02 Cable: AGRUCITRUS

VAŽNI NASLOVI:

"MISLI", SLOVENSKI LIST 66 GORDON ST., PADDINGTON, N.S.W.

REV. DR. IVAN MIKULA, CONVENT OF SACRED HEART, NEW SOUTH HEAD RD., ROSE BAY (SYDNEY), N.S.W.

REV. BASIL VALENTIN OFM (TEL. WM 8118), PADUA HALL, 19 A BECKETT ST., KEW (MELBOURNE), VIC.

REV. TIERNEY, CATH. IMMIGR., 175 ELIZABETH ST., SYDNEY. TEL.: BM 2752.

SLOVENSKI KLUB, MELBOURNE: 6 BANCHORYST., ESSEN-DON. TEL.: FX 2861.

"VESTNIK SKM" ISTO KOT SLOVENSKI KLUB.

SLOVENSKI KLUB GEELONG: LOT 32, THOMPSON ST., NAR-LANE, VIC.

SLOVENSKI PEVSKI ZBOR TRIGLAV: 387 O'HEAS RD., PASCOE VALE, VIC.

ZVEZA SLOV. KLUBOV ZA VICTORIJU: 112 EGLINTON ST., KEW E4, VIC.

SLOVENSKI KLUB ADELAIDE: 8 BOEBUCK ST., MILE END, SOUTH AUSTRALIA.

"PLANINKA", C/ MR. JANEZ PRIMOŽIČ, 39 DICKENSON ST. CARINA, S.E., BRISBANE, QLD.

EINSTEIN — POZABLJENI PREROK

Preveč smo zavzeti z opazovan-jem sovjetskih in ameriških sate-litev visoko na nebu, da bi se pri tem spomnili Einsteina — genija in iznajditelja.

Verjetno je malo ljudi, ki vedo, da je 15 letni Einstein v letu 1894 v Milanu izbral svojo življensko pot. Rojen 14. marca 1894 v Ulmu, Nemčija, se je kasneje s svojo družino preselil v Monakovo, kjer je tudi preživel svojo mladost. Po trgovskem polomu je oče sklenil, zapustiti Monakovo, kjer naj bi mladi Albert dokončal stu-dije, ostala družina pa se preseli-la v Italijo.

Nasprotujoč komformistične-mu mišljenju, zapusti sošolce in odide v Milan.

Namen tega potovanja ni, da bi se pridružil svoji družini, tem-

več da bi pretrgal odnose z isto. Svojo družino obvesti o nasledn-jih sklepih: Odpoved nemškega

državljanstva, prelom zveze z ju-dovstvom, kateremu je po svojem rojstvu pripadal, in namen študi-rati matematiko v Zuerichu.

Prvi je dal priznanje Einstei-novem geniju Arthur Eddington 1. 1917 v zvezi s teorijo relativ-nosti.

Skromnost je največja Einstei-nova krepost.

"Kako enostavna je usoda nas smrtnih na tem svetu", pravi, "vsak nas je tukaj le za kratek čas. Včasih se nam zazdi, da ve-mo, zakaj smo tukaj, vendar se motimo."

Einstein je smatral razliko med ljudmi kot nepošteno, zakaj razli-ka je postavljena na temelj maš-čevanja. Skromnost je potrebna za duh in telo.

Zadostujeta le dva primera, da ocenimo duhovno oporoko, ki nam jo je napisal veliki Einstein.

WALTER DE WALTERSTEIN

JOJ, POROKA!

... če nima ta nič proti."

Kaj vse so potem še govorili, Griša ni slišal. Prišla je mama in ga poslala v otroško sobo učiti se.

"Pojdi se učiti! Tu nimaš kaj poslušati!"

Ko je prišel v svojo sobo, je Griša položil predse "Našo bese-do", vendar mu ni bilo do branja. Vse tisto, kar je pravkar videl in slišal, mu je sprožilo v glavi brez števila vprašanj.

"Kuharica se možiči..." si je mislil. "Prav to je čudno. Ne ra-zumem, čemu se ljudje ženijo. Mama se je omožila z očkom, a te-ta Veročka s Pavlom Andrejevičem. No dobro, z očkom in Pavlom Andrejevičem se je bilo res vredno omožiti: imata zlate verižice, lepo sta oblečena in njuni čevlji se vedno svetijo; ampak da se hoče kdo omožiti s tem strašnim kočijažem, ki ima rdeč nos, na nogah pa tiste škornje... ojoj! Samo tega ne razumem, čemu hoče dojlja po vsej sili omožiti to ubogo Pelagijo."

Ko je gost odšel, je prišla Pelagija v sobo in začela pospravl-jati. Vznemirjenje v njej se še ni pleglo. Njen obraz je bil še vedno rdeč in kot prestrašen. Z metlo se je komaj dotikala tal in vsak kot čistila po trikrat. Dolgo se je zadržala v sobi, kjer je sede-la mama. Očitno jo je bilo strah samote, rada bi se bila komu iz-povedala, razodela kaj misli in čuti, si olajšala srce.

"Odšel je!" je zamrmrala naposled, ko je videla, da mama noče spregovoriti.

"Mislim, da je dober človek," je rekla mama, ne da bi odmak-nila pogled z vezenja. "Videti je trezen in pameten."

"Bog mi pomagaj, gospa, jaz se ne bom omožila!" je nekaj-krat zavpila Pelagija in do ušes zardela. "Bog mi pomagaj, da se ne bom!"

"Daj no, ne bodi neumna, saj nisi otrok. To je resen korak, ki ga je treba dobro premisliti, ne pa kar tako tjavendan kričati. Ali ti je kočijaž všeč?"

"Bog mi pomagaj, gospa, kako pa govorite?" je v sramežljivi zadregi rekla Pelagija. "Take reči govorite, Bog mi pomagaj, jaz..."

"Zakaj takoj ne reče, da ji ni všeč!" je pomislil Griša.

"No, no, kaj se pa delaš... Ali ti je všeč ali ne?"

"Ampak, gospa, saj je že star! Hi-i!"

"Daj no, daj! Kaj se boš izvijala", je iz druge sobe bevsknila dojlja. "Saj jih še štirideset nima. Kaj pa boš s kakšnim zelencem? Za srečo ni zadosti samo mladost, prismođa... Poroči se s kočija-

Griša, majhen, sedemleten debelušček stoji pred kuhinjskimi vrati, tam prisluškuje in kuka skozi ključavnico. V kuhinji se dogaja nekaj, kar se zdi njemu nenavadno in česar doslej ni še nikoli vi-del. Za kuhinjsko mizo, na kateri po navadi režejo meso in sekljajo čebulo, sedi obilen, rdečelas, bradat kmet v kočijaškem plašču in z veliko kapljo znoj na nosu. Z vsemi petimi prsti desne roke drži posodo, iz katere srka čaj, pri tem pa tako glasno grize sladkor, da Grišo kar kurja polt spreletava. Temu možu nasproti sedi na polom-ljenem stolu brez naslonjala stara dojlja Aksinja Stepanovna in tu-di pije čaj. Njen obraz je resen, obenem pa sije v nekakšnem slo-vesnem siju. Kuharica Pelagija si daje nekaj opraviti pri ognjišču, s čimer si očitno prizadeva, da bi svoj obraz skrila pred drugimi ljudmi. A Griša vidi na njenem obrazu pravo pravcato iluminacijo: obraz ji žari in se preliva v vseh mogočih barvah od škrlatno rde-če pa do mrtvaške bledice. Z drhtečimi rokami preklada neprestano nože, vilice, drva in cunje; teka sem in tja, nekaj mrmra in klopota, v resnici pa ničesar ne dela. Niti enkrat ne pogleda proti mizi, za katero pijejo čaj, kadar pa jo dojlja kaj vpraša, odgovori od-ločno in raskavo, ne da bi obrnila glavo.

"Postrezite si, Danilo Semjonovič!" ponuja dojlja kočijažu. "Zakaj pijete samo čaj in spet čaj? Pokusite malo žganja!"

In dojlja z najbolj zvitim izrazom na obrazu porine pred gosta žganje in šilce.

"Ni moja navada, da bi pil... Ne," se brani kočijaž. "Nikar me ne silite, Aksinja Stepanovna."

"Joj, kakšni ste... Kočijaž, pa ne pije! Noben samec med vami se ne brani pijače. Dajte, dajte — eno šilce!"

Kočijaž pogleduje, od strani zdaj na žganje, zdaj na hinavski dojljin obraz, potem se pa tudi na njegovem obrazu prikaže prav tak zvit izraz: pri moji duši, ne boš me speljala na led, coprnica stara!

"Ne zapravljam denarja s pijačo, ne zamerite... Pijača in naš poklic ne gresta skupaj. Rokodelec lahko pije, saj je ves dan v svo-ji delavnici, mi smo pa ljudem neprenehoma pred očmi. Ali ni res tako? Recimo, da bi stopil v krčmo, konj bi pa medtem odšel dalje; ko bi se napil, bi bilo še huje: ali bi zadremal ali pa padel s ko-zla. Je že tak naš poklic!"

"Koliko pa zaslužite na dan, Danilo Semjonovič?"

"Kakor nanese. Včasih se nabere kar dvajset rubljev, sem pa tja ja še pet ne. Kakor imaš pač srečo. Dandanes je naš posel slab. Zaredilo se je kočijažev kot listja in trave, seno se je podražilo, pa tudi ljudje so same reve; vsakdo bi se najraje vozil s tramva-jem. Po drugi strani se nam pa seveda, hvala Bogu, spet ni treba pritoževati. Človeku ne manjka za pod zob, obleke tudi ne... in če je že tako... lahko še koga osrečimo... (kočijaž pošklbi na Pelagijo)

NJENE STRELICE

NITI ZA MILIMETER

ni spraval naprej naše duhovne omike,
kdor res ni bil iskren idealist,
a delo odvrženo, komaj začeto odlike
ne kaže; brezvredno je kot prazen list.

NAJ STRELA VAS ZADENE

Slovenskim tiskarskim škratom
je moja sekira za vratom.
Ko fantom sem pela,
sem štela na prste.
KJE POL JE VRSTE?

Kakšne razdirate,
da tisk ne podpirate,
nego podirate?

PAVLA MILADINOVIČ

žem, pa mir besedi!"

"Bog mi pomagaj, da ne!" je zavpila Pelagija.

"Ne spakuj se mi. Kaj, za zlodja bi pa rada? Ko bi bila pametna, bi komaj čakala, da te vzame, tako pa — u, nočem! Že vem, kaj bi rada: se spogledovala s poštarji in študenti. Veste gospa, kar oči izbulji, ko gleda za študentom, ki poučuje Grišo. Fej te bodi, nesramnica!"

"Ali poznaš tega Danila že od prej?" vpraša gospa Pelagijo.

"Odkod naj ga pa poznam? Še nikoli prej ga nisem videla. Aksinja ga je pripeljala od nekod... grozo kočijaško... In ravno meni na grbo!"

Ko jim je Pelagija stregla pri kosilu, so jo vsi pogledovali in dražili s kočijažem. Ona pa je zardevala in se prisiljeno hihitala.

"To mora pomeniti, da je sramotno — močiti se..." — je pre-mišljeval Griša. — "Strašno sramotno!"

Vse jedi so bile presoljene, iz premalo pečenih piščet se je cedila kri, in da bi bila nesreča popolna, so Pelagiji neprestano padali iz rok krožniki in vilice, kot z nagnjene police. Vendar ji ni tega nihče niti z besedico očital, ker so vsi videli, kako je razburjena. Samo očka je enkrat jezno zagnal servijeto in rekel mami:

"Čemu pa ti vedno koga ženiš ali močiš? Čemu se vtikaš v tu-je stvari? Naj se ženi vsakdo sam, kakor ve in zna!"

ANTON P. ČEHOV

Po kosilu so se začele v kuhinji vrstiti kuharice in sobarice iz sosesčine, tako da je bilo vse do trde noči slišati šepetanje. Kako so izvohale, da se tu pripravlja močitev — ve sam bog. Ko se je Griša po polnoči prebudil, je slišal, kako dovilja in kuharica šepeteta za zaveso v otroški sobi. Dovilja je kuharico prepričevala, ta pa je zdaj ihtela, zdaj se tiho hihitala. Ko je Griša potem zaspal, se mu je sanjalo, da divji mož in čarovnica ugrabljata Pelagijo...

Naslednjega dne je zavladalo zatišje. Življenje v kuhinji se je povrnilo na svoj stari tir, kot da kočijaža sploh nikoli ni bilo. Samo dovilja si je včasih nadela novo ruto in s slovesnim in resnim obrazom nekam odšla, očitno na pogajanje... Pelagija se ni več shajala s kočijažem, če pa ji ga je kdo omenil, je zardela in vpila:

"Ja, izgubil se je, ali naj še nanj pazim! Ih!"

Ko sta nekega večera dovilja in Pelagija v kuhinji ravno nekaj ureauovali, je vstopila mama in rekla:

"Pelagija, ti se seveda lahko omožiš z njim, to je tvoja stvar, a eno moraš vedeti: on ne more tukaj stanovati... veš, ne maram, da bi mi kdo sedel v kuhinji. In da boš vedela, zapomni si... Tudi tebi ne bom dovoljevala, da bi hodila ven čez noč."

O, tristo šmentov, od samih scentov,
parfemov, parfumomov in drugih izumov
se meša mi v glavi. Kateri je pravi?

Cvetje čajno za dekliškost bajno.
Za divje čebele, da bi več jih ujele,
dvajset karatov, — dvajst kandidatov.
In passport dobiš, če jasmin podariš.

Za klasične dame od vrtnic omame.
Za kraljice večerne so gardenje primerne.
Stointrideset skomin oh, kakšen spomin!
Za večerno zakusko usnje je rusko.

Španski bezeg in nagelj — uspeh bo nagel.
Cvetlice in med: vonj je močnejših deklet.
Tabu? Ni uganka, le ženska je zanjka.

Za tiste ženske, ki ponoči so grenke,
a sladke čez dan "Night & day" je izbran.

Kot ozadje usnje sveže vse preseže.
Za stare zapeljivke — vrtnice in sivke.
Za naše France kontinentalne fragrance.
In "Chanel No. 5" skrivnost je — moja norost.

"Bog se vas usmili, gospa, le kako si morete kaj takšnega misliti!" je zakričala kuharica. "Čemu mi ga neprestano očitate? Da bi se vsaj obesil! Le čemu mu je prišlo na misel, da bi ga..."

Ko je Griša nekega nedeljskega jutra pokukal v kuhinjo, je od začudenja obstal kot vkopan. Kuhinja je bila nabito polna ljudi. Tu so bile vse kuharice iz hiše, vratar, dva orožnika, podčastnik z našivi na obleki, mali Filjka... Ta Filjka je navadno postopal okoli pralnice in se igral tam s psi. Zdaj pa je bil počesan in umit, v rokah pa je imel ikono z bleščečim bakrenim okvirjem. Pelagija je stala sredi kuhinje v novi obleki iz cica in z rožo v laseh. Zraven nje je stal — kočijaž. Ženin in nevesta sta bila rdeča, potna in oči so jima trepetale.

"No... čas je..." je po daljšem molku začel podčastnik.

Pelagija je skremžila obraz in zajokala. Podčastnik je vzel z mize velik hlebec, se postavil zraven dovilje in začel blagoslavlja-ti. Kočijaž je stopil k podčastniku, se priklonil do tal in cmoknil njegovo roko. Vse to je ponovil tudi pred Aksinjo. Pelagija je avtomatično počela isto kar on in se tudi priklanjala. Naposled so se na široko odprla vrata, kuhinjo je napolnila belkasta megla, vsi ti ljudje pa so zavriskali in odšli iz kuhinje.

"Ubožica, ubožica!" je pomislil Griša, ko je poslušal kuharičino ihtenje. "Kam neki jo peljejo? Zakaj je očka in mama ne branita?"

Po poroki sta se do temne noči razlegala iz pralnice petje in harmonika. Mama se je venomer jezila, da dovilja smrdi po žganju in da zaradi tega svatovanja ni nikogar, ki bi pristavil samovar. Griša je bil že v postelji. Pelagije pa še zmerom ni bilo.

"Ubožica, gotovo zdaj joka v mraku!" je premišljeval. "Kočijaž pa ji pravi samo: tiho, tiho..."

Naslednjega dne zjutraj je bila kuharica že v kuhinji. Tudi kočijaž je prišel za trenutek. Zahvalil se je mami, strogo pogledal Pelagijo in rekel:

"Gospa, prosim vas, popazite nanjo. Nadomeščajte ji mater. Pa tudi vi, Aksinja Stepanovna, je ne puščajte izpred oči, da bo vse pošteno... brez slepomišljenja... In še nekaj, gospa: odobrite mi pet rubljev na račun njene plače. Kupiti moram novo konjsko opravo."

To je bila za Grišo spet nova uganka: Pelagija je živela doslej kot ptiček na veji, kot ji je bilo drago, nikomur ji ni bilo treba da-jati obračunov, zdaj pa se naenkrat prikaže neki tujec kot pajac na pero, ki skoči iz škatle, če odpremo pokrov, in si na mah pridobi oblast nad njenim vedenjem in njeno lastnino! Griša se je razžalostil. Goreče, do solz si je zaželel, da bi pobožal in potolažil to — tako je mislil — žrtev človeškega nasilja. V shrambi je izbral največje jabolko, se vtihotapil v kuhinjo, stisnil jabolko Pelagiji v roko in nato kot brez uma zbežal.

Jaki so nasi MEDVEDI NA DOLENJSKEM

Med redke divjadi v gozdovih Evrope spada rjavi medved. Razen v bosenskih gozdovih se je ohranil še v gozdovih kočevskega Roga na Dolenjskem. Ker je medved pri nas zaščiteno, se število teh kosmatincev na Dolenjskem polagoma veča. Računajo, da je sedaj v gozdovih Roga in deloma gozdovih na Brezovi rebri nad 20 članov medvedje družine. Seveda se ne drže samo v prej navedenih dveh gozdnih predelih, temveč se napotijo tudi v druge tja do Kolpe pri Vinici in v notranjske gozdove. Tu žive dve vrsti medvedov: večji rjavi medved in manjši nekoliko temnejši, ki mu pravijo domačini mravljinčar. To ime se ga je prijel, ker ceni mravljinje bube kot največjo poslastico.

Na splošno medved ni nevarna žival, le kadar ima medvedka mladiče, se ne pusti rada motiti. Sicer pa je medved velik bojazljivec, prav tako kot je velik ljubitelj sladkih stvari. Prebivalci vasi v okolici navedenih gozdov se čestokrat srečavajo z njimi. Pri teh srečavanjih in medvedjih obiskih v bližini domačij, zlasti pri obiskih vrtov in vinogradov, pride po navadi do razburljivih in smešnih doživetij. Naj navedem nekaj takih.

Stražka gora nad Krko je polna vinogradov in zidanic. Vinogradi segajo vse do vrha grebena, to je do samega gozda Brezova reber. Medvedje zato radi v jeseni zavijejo v vinograd in smukajo sladko grozdje. Zanimivo pa je, da nočejo grozdja samorodnic, pač pa samo grozdje žlahtnih trt. Tudi sliv in drugega sladkega sadja se ne branijo.

Neka ženska iz Straže je v jeseni plela travo v vinogradu. Kar naenkrat je zaslišala nad škarpo neko godrnjanje in pred njo se je zvalil velik medved. Vsa prestrašena je divje zbežala domov, medved pa tudi nazaj v gozd. Kaj je bilo? Ženska ni slišala nad škarpo gozdnega trgača grozdja. Da bi laže dosegel sladek grozd, se je povzpela na zadnji nogi in se naslonila na drugo trto. Kol se je prelomil in medved je telebnil prek škarpe.

Hruška medenka nekega posestnika v Dol. Straži je bila lani

polna sladkega sadu. Kako so to zvedeli medvedi, ni znano. V mesečni jesenski noči je gospodar zaslišal lomastenje na hruški. Raveden je pogledal skozi okno in videl kaj nenavaden prizor. Dva medveda sta po tleh pobirala hruške, eden pa je bil na drevesu in krepko stresal veje. Ko je zavpil, sta pobiralca urno pobegnili, stresalec pa se je tudi kar spustil z drevesa in padel tako, da je kar zastokal ter šepajoč odtical za pobeglima.

Da je medved velik ljubitelj medu, pove že njegovo ime. Lovski čuvaj v vasi pod Rogom ima doma nekaj panjev čebel. K tem je prišel ponoči v goste medved. Bil je zasilen čebelnjak in kranjčičevi panji so bili zloženi na polico. Med njimi je bilo več praznih. Neroden kot je je medved pri svojem obisku prevrnil nekaj panjev. Ropot je prebudil domačega psa čuvaja, njegov lajež pa še gospodarja. S puško in lučjo je pohitel gledat, kaj je. Medved je videl, da bo moral zbežati. Da pa ne bi šel prazen, si je hitro oprtal kranjčičev panj in znjnim bežal proti gozdu. Naglica pa seveda ni nikjer dobra, tudi za medveda ne, in v preveliki naglici se je zmotil in vzel s seboj prazen panj. Potem ko je gospodar ustrelil v zrak, je še tega odvrget in zbežal.

Zelo razburljiv doživljanj so imeli pred leti tudi vozniki v Travnici pri Sodražici. Dve skupini voznikov sta imeli tu baraki za konje in za prebivanje. Od vsake skupine je bil eden določen za kuharja. Ko je okoli enajste ure dopoldne prišel kuhar ene skupine v barako, da bi pripravil kosilo, je zaslišal v drugi baraki ropotanje z lonci. Menil je, da ga je sosed že prehitel s kuho. Stopil je k oknu sosedne barake in kar od zunaj vprašal: "Janez, kaj ti že kuhaš?" Pri tem je še pogledal skozi okno. Janez pa ni bil nihče drug kot medved, katerega se je kuhar silno prestrašil. Zbežal je v gozd po druge. Ko so prehiteli s sekirami in cepini, so samo oddaleč, videli njihovega "kuharja", kako beži v gozd. V baraki je vse razmetal in zlasti temeljito pospravil ves sladkor, moko pa si odnesel za malico.

ZA TRDNO SKUPNOST

Dragi član/članica,

Sklep 2. občnega zboraja je bil med drugim tudi, da uvedemo članarino: gospodje £ 1- 0-0
dame £ 0-10-0
družine £ 1-10-0

V društveni ustavi je med drugim tudi poudarjeno, da je namen društva:

1. pridobivati člane slovenske narodnosti
2. združevati sorojake in pomagati sorojakom.
3. nastopati na zunaj kot narodna enota.
4. kulturno delovanje: gojenje besede, pesmi in običajev.
5. Socialno delo: pomaganje bolnim, invalidom in brezposelnim.
6. Tudi je namen da bomo nekoč posedovali lasten dom.

Iz teh točk boste razvideli, da je društvu potreben vsak posameznik.

Zavedati se moramo, da odbor lahko stori le toliko, kolikor ima zaslombe med člani in ostalimi Slovenci.

Kritika in nasveti so vedno dobrodošli.

V ta namen bomo imeli ČLANSKI SESTANEK 10. maja ob 7. zvečer v Domu. Namen tega večera je, da se medsebojno spoznamo, izmenjamo misli o našem delovanju in da se tudi poveselimo.

Odbor Vas tudi naproša, da pomagate našim brezposelnim sorojakom s tem, da javite tajništvu telefonsko eventualna prazna službena mesta.

Redne ure tajništva in uprave Doma so:

ponedeljek do petka: od 2-6 popoldne

sobota: od 10-12 dopoldne

nedelja: od 6-10 zvečer.

Naprošamo vse one, ki se zanimajo za petje, igre, sport in družabno zivljenje, da javijo svoja imena tajništvu osebno, pismeno ali pa telefonsko.

V primeru, da ne želite ostati član tudi v letu 1958, Vas naprošamo, da to čimprej javite in vrnete izkaznico.

Odbor Slovenskega društva

SLOVENSKA KUHINJA V DOMU VAS VABI VSE DNI V TEDNU!

V ROKAH G. KARLA DOLENCA SI NAŠA KUHINJA V SLOVENSKEM DOMU PRIDOBIVA DOBER GLAS. ČE ŽELITE NAROČITI KAJ SPECIALNEGA, TELEFONIRAJTE NA ŠT.: FB 1085 ALI PA PIŠITE NA NASLOV: 121 QUEEN ST., WOOLLAHRA,

PERKO FOOD TRADING DELIKATESNA TRGOVINA

115 WALKER STREET

NORTH SYDNEY TEL. XB 4929

NA ZALOGI:

- VSE VRSTE IMPORTIRANIH DELIKATESNIH IZDELKOV
- IZBIRA SALAM IN SUHEGA MESA
- DNEVNO SVEŽA PERUTNINA (PURANI IN RACE NAŠA SPECIALITETA)
- PRIZNANO DOBRE KRANJSKE KLOBASE
- DOSTAVA VSEH VRST LIKERJEV, VINA, PIVA NA DOM PO NAJNIZJIH CENAH
- ZA SLAVNOSTI IN SVATOVANJA OBRNITE SE NA NAS ZA KOMPLETNO NABAVO.

PODPIRAJMO SLOVENSKI
TISK!

STANDARD

PAKETI

slovenske tvrdke: **Dr. J. KOCE,**
G. P. O. Box 670, PERTH W. A.

Standard paketi tvrdke Dr. J. Koce so najlepše, najboljše in najhitreje darilo, ki ga morete poslati Vasim dragim doma. Moja tvrdka Vam daje garantirano najboljše blago po zmernih cenah.

K vsakemu Standard paketu lahko dodaste 3 pare najboljših Nylon nogavic Dupont po ceni 11/6 za 1 par.

St. 21 2 kg kave Santos extra prima 2 kg sladkorja v kockah 1/4 kg caja Ceylon 1/4 kg popra v zrnju 4 1/2 kg £ 3-5-0 St. 22 1 kg kave Minas Ia 3 kg sladkorja kristal 1/4 kg caja Ceylon 200 gr mila Palmolive 4.45 kg £ 2-2-0 St. 23 3 kg kave Santos extra prima 3 kg sladkorja v kockah 3 kg riza Zlato Zrno 9 kg £ 4-15-0 St. 24 1 kg kave Santos extra prima 6 kg sladkorja kristal 2 kg riza Zlato Zrno 9 kg £ 2-18-0 St. 25 2 kg kave Santos extra prima 2 kg riza Carolina Ardizzone 4 kg sladkorja kristal 1/2 kg rozin 1/4 kg popra v zrnju 1/4 kg caja Ceylon 9 kg £ 4-6-0 St. 26 3 kg kave Minas Ia 10 kg sladkorja kristal 1/4 kg popra v zrnju 1/4 kg caja Ceylon 13 1/2 kg £ 5-8-0 St. 27 1 kg kave Minas Ia 10 kg sladkorja kristal 2 kg riza Zlato Zrno 1/4 kg popra v zrnju 1/4 kg caja Ceylon 13 1/2 kg £ 4-4-0 St. 28 2 kg kave Santos extra prima 8 kg sladkorja kristal 7 kg riza Carolina Ardizzone 1 kg rozin 18 kg 5-12-0 St. 29 3 kg kave Santos extra prima 10 kg sladkorja kristal 2 1/4 kg (5 lbs.) svinjske masti 2 kg olja olivnega 1/2 kg rozin 1/4 kg popra v zrnju 18 kg £ 7-10-0 St. 30 1 kg kave Santos extra prima 8 kg sladkorja kristal 2 1/4 kg (5 lbs.) svinjske masti 5 kg riza Zlato Zrno 1 kg olja olivnega 1/2 kg cokolade 150 gr popra v zrnju 200 gr caja Ceylon 18.10 kg £ 6.4.0 St. 31 1 kg kave Santos extra prima 10 kg sladkorja kristal 5 kg riza Zlato Zrno 5 kg bele moke 00 1 kg olje olivno 2 1/4 kg (5 lbs.) svinjske masti 1/2 kg rozin 100 gr popra v zrnju 100 gr caja Ceylon 100 gr cimeta v prahu 2 kom vanilije 25.10 kg £ 6-16-0 St. 32 2 kg kave Santos extra prima 10 kg sladkorja kristal 5 kg riza Zlato Zrno 5 kg bele moke 00 2 1/4 kg (5 lbs.) svinjske masti 1 kg rozin 1/2 kg cokolade svicarske 1/2 kg caja Ceylon 1/4 kg popra v zrnju 1 kg mila Palmolive 1/4 kg kakao holandski 25 kg £ 8.12.0	St. 33 3 kg kave Santos extra prima 5 kg sladkorja kristal 5 kg riza Carolina Ardizzone 10 kg bele moke 00 1 kg rozin 1/2 kg cokolade svicarske 200 gr popra v zrnju 200 gr caja Ceylon 100 gr cimeta 200 gr Palmolive 25.20 kg £ 7-14-0 St. 34 1 kg kave Minas Ia 5 kg sladkorja kristal 10 kg bele moke 00 1 kg rozin 10 kg riza Carolina Ardizzone 5 kg spagetti Ia 1 kg olja olivnega 1 kg mila za pranje 1/2 kg mila Palmolive 1/4 kg popra v zrnju 1/4 kg caja Ceylon 35 kg £ 7-17-0 St. 36 2 kg kave Santos extra prima 7 kg sladkorja kristal 10 kg bele moke 00 8 kg riza Carolina Ardizzone 5 kg spagetti Ia 1 kg rozin 1/2 kg caja Ceylon 1/2 kg cokolade 1/2 kg kakao holandski 1/4 kg popra v zrnju 100 gr cimeta v prahu 200 gr mila Palmolive 5 kom vanilije 35.10 kg £ 9-7-0 St. 37 2 kg kave Santos extra prima 10 kg sladkorja kristal 10 kg bele moke 00 10 kg spagetti Ia 5 kg riza Zlato Zrno 1 kg rozin 1 kg mila za pranje 500 gr cokolade svicarske 200 gr caja Ceylon 200 gr mila Palmolive 100 gr popra v zrnju 45 kg £ 10-19-0 St. 38 3 kg kave Santos extra prima 10 kg sladkorja kristal 15 kg bele moke 00 5 kg spagetti Ia 5 kg riza Zlato Zrno 2 kg psenicnega zdroba 3 kg olje olivno 1 kg rozin 1/2 kg mila Palmolive 1/4 kg caja Ceylon 1/4 kg popra v zrnju 45 kg £ 11-12-0 St. 39 45 kg bele moke 00 10 kg sladkorja kristal 17 kg svinjske masti 3 kg kave Santos extra prima 5 kg riza Zlato Zrno 5 kg spagetti Ia 1 kg rozin 1/2 kg cokolade svicarske 200 gr caja Ceylon 200 gr popra v zrnju 100 gr cimeta v prahu 87 kg £ 15-7-0 St. 40 5 kg polenovke (orig. norveski Sstockfish) 10 kg sladkorja kristal 10 kg bele moke 00 5 kg riza Zlato Zrno 5 kg spagetti Ia 2 kg kave Santos extra prima 2 kg holandskega sira (cel hlebec) 1 kg rozin 2 kg mila za pranje 1/2 kg mila Palmolive 1/4 kg caja Ceylon 1/4 kg popra v zrnju 43 kg £ 12-2-0 St. 41 Paket specerijskega kolonialnega blaga 3 kg kave Santos extra prima 1 kg cokolade svicarske 1 kg kakao holandski 1/2 kg caja Ceylon 1/4 kg popra v zrnju 1/4 kg cimeta	1/4 kg nageljnovih zbic (klinckov) 100 gr oreskov, celih 10 kom vanilije 2 kg rozin 1 kg ruhih fig 1 kg dateljniov 12 oz orig. limonovega praska 1 kg sira Parmezan, starega 11.75 kg £ 9-15-0 St. 42 45 kg bele moke 00 2 kg kave Santos extra prima 10 kg sladkorja kristal 10 kg riza Zlato Zrno 2 kg holand. sira (cel hlebec) 2 kg mila za pranje 1 kg rozin 1/2 kg cokolade svicarske 1/2 kg kakao holandski 1/2 kg caja Ceylon 1/4 kg popra v zrnju 200 gr mila Palmolive 73.95 kg £ 13-2-0 St. 43 45 kg bele moke 00 17 kg svinjske masti 62 kg £ 9-12-0 St. 44 90 kg (2 vreci) bele moke 00 £ 8-8-0 St. 45 17 kg svinjske masti £ 5-0-0 St. 46 45 kg (1 vreca) bele moke £ 4-4-0 St. 47 3 pare Nylon Dupont Ia, 60/15 Den £ 1-15-0 z vkljuceno postnino. St. 48 4 1/2 kg pomoranc Ia £ 2-0-0 St. 49 9 kg svezih pomoranc Ia 1 kg Ananas v konzervi (kot sveze) 10 kg £ 4-8-0 St. 50 Paket z okrepevalno hrano za dojencke, otroke, stare in bolehnne ljudi. 1/4 kg Ovomaltine 1/4 kg "MILO" Nestle 1/4 kg Fosfatne moke "Faliere" 1/4 kg mlečne moke Nestle 14 oz kond. polnomastnega mleka 100 gr mesnega ekstrakta "Cirio" 2 1/2 kg £ 2-14-0 St. 51 Londonski Tekstilni paket A. 3 m originalnega angleskega volnene blaga za mosko obleko s kompletno podlogo £ 12-0-0 St. 52 Londonski Tekstilni paket B. 3 m originalnega angleskega volnene stofa za zensko obleko, 6 m poplina, 6 m flanele in 1 par Nylon Dupont nogavic Ia £ 14-0-0 St. 53 Steyr-Puch kolo ("Tourenad") kompletno, to je z vzoncem, torbico z orodjem, sesalko (pumpo), dinamo-svetilko, "ocesom" prtljaznikom in kljucavnicno £ 19-0-0 St. 54 a) 3 kg kave Mocca £ 3-19-0 b) 3 kg kave Santos fancy £ 3-10-0 c) 3 kg kave Santos prima £ 3-4-0 d) 3 kg kave Santos, navadne £ 2-18-0 e) kg kave Minas £ 2-14-0 St. 55 3 kg kave Mocca 1/2 kg caja Ceylon 1/4 kg crnega popra v zrnju 3 1/2 kg £ 4-18-0 St. 56 3 kg kave Santos extra prima 3 pari Nylon Dupont nogavic Ia Po najnovejsih predpisih mora vsak prejemnik paketa placati takomimeno-vano "Koletarno takso", ki znasa 220 dinarjev, kar bo doma tudi za najmanjsi paket vsak rad placal. Z ozirom na tako majhno takso, smo misljenja, da ni treba se posebej posiljati denar za nje placilo. Ce pa kdo le zeli, smo mu tudi v tem pogledu pripravljeni ustreci.	3.10 kg £ 5.12.0 St. 57 3 kg kave Minas prima 10 kg sladkorja kristal 13 kg £ 4.12.0 St. 58 3 kg kave Santos extra prima 5 kg riza Carolina Ardizzone 5 kg spageti "Napolitano" 5 kg sladkorja kristal 18 kg 6-12-0 St. 59 3 kg kave Santos Fancy 5 kg riza Carolina Ardizzone 1/2 kg caja Ceylon 1/4 kg popra v zrnju 8 1/2 kg £ 5-12-0 St. 60 3 kg kave Santos extra prima 3 kg riza Carolina Ardizzone 3 kg spageti Fedelini 3 kg bele moke (00) najboljše 3 kg sladkorja kristal 3 svinjske masti 18 kg £ 6-6-0 St. 61 3 kg kave Santos extra prima 1 kg cokolade, svicarske 5 kg sladkorja v kockah 9 kg £ 5-0-0 St. 62 100 lbs (v dvojni vreci) bele moke (00) najboljše 3 kg kave Santos extra prima 5 kg riza Carolina Ardizzone 10 kg sladkorja kristal 63 kg £ 10-0-0 St. 63 10 kg bele moke (00) najboljše 10 kg sladkorja kristal 10 kg spageti "Napolitano" 10 lbs svinjske masti 5 kg riza Carolina Ardizzone 2 kg kave Santos extra prima 1 kg mila za pranje 1 kg toalet. mila Palmolive 44 kg £ 10-14-0 St. 64 5 kg polenovke (orig. norveske) 2 kg olivnega olja 3 kg kave Santos extra prima 2 kg sladkorja v kockah 1/4 kg popra v zrnju 1/2 kg cimeta 1/2 kg caja Ceylon 1 kg cokolade, svicarske 1 kg mleka v prahu 2 kg mila za pranje 2 kg riza Zlato Zrno 5 kg kom vanilije 19 kg £ 11-14-0 St. 65 3 kg kave Minas prima 5 kg riza Carolina Ardizzone 5 kg sladkorja kristal 5 kg sladkorja v kockah 2 kg mila za pranje 3 kg spageti Fedelini 1 kg cokolade svicarske 1/2 kg popra v prahu 1/2 kg caja Ceylon 24.75 kg £ 8-14-0 St. 66 3 kg kave Santos extra prima 10 kg sladkorja kristal 10 kg riza Zlato Zrno 1 kg rozin 1/2 kg popra v zrnju 1 kg mlečne cokolade svicarske 2 kg olivnega olja 10 kom vanilije 27.50 £ 10-15-0
---	--	---	--

zastopnik:

MR. R. OLIP,
44 VICTORIA ST., POTTS PT.,
SYDNEY, N.S.W.

Pabent R.

KONJSKA ZVESTOBA. — Stevanu Dubajiču iz okolice Gospiča je nekdo pred devetimi leti ukradel konja "Žučka". Stevan ga je iskal vsepovsod, toda brez uspeha. Po devetih letih pa je "Žučka" v neki deževni noči zanesla pot zopet mimo hiše njegovega nekdanjega gospodarja. Trmasto se je ustavil in na ves glas zarezgetal. Vsi so pritekli iz hiše. Zagledali so svojega konjička, ki jim je po tolikih letih prinesel na hrbtu še dva polna meha odličnega dalmatinskega vina.

CENTRALNA KURJAVA IZ 4. STOLETJA. — V Sremski Mitrovici so kopali temelje za neko poslopje in našli zanimive arheološke najdbe iz 4. stoletja. Posebno pomembne so naprave za centralno kurjavo, ki so zelo dobro ohranjene.

PODZEMELJSKI ROV V ČALMI. — Posestnik Slavko Mihajlovič v Čalmi v Sremu je kopal na svojem zemljišču vodnjak, pri tem pa odkril v globini 16 metrov križišče podzemeljskih tunelov. Tuneli so precej široki in tudi visoki ter so jih graditelji očitno kopal po načrtih. V njih so našli okostja divjih in domačih živali. Zelo je verjetno, da gre za objekte, ki so jih uporabljali Rimljani v vojaške namene.

POSLEDICE POTRESA. — Časnik "Izvesta" je priobčil članek profesorja Florancova, v katerem pojasnjuje velike potrese v Mongoliji 4. decembra lani. Mešana svojetsko-mongolska komisija je ugotovila, da so nekateri vrhovi v mongolskem planinskem vencu Bogi Altaj "počili ter se do polovice sesedli".

V nekaterih mestih je izginila voda, drugod so se spet pojavile nove reke in hudourniki. V središču potresa je nastala razpoka, dolga 250 km ter široka 20 m. Potres je terjal več kot 20 smrtnih žrtev.

ZOPET DOVOLJENO UMRETI. — Na japonskem otoku Mijajima se Japonci zopet lahko rodijo in umirajo. Na tem otoku stoji starodavni tempelj, ki je pri Japoncih tako v časteh, da se na otoku ni smelo niti pričeti niti končati človeško življenje. Nosečnice so morale zapustiti otok in roditi otroke drugje. Tudi na smrt bolne ljudi so prepeljali z otoka. Po drugi svetovni vojni so ta strogi ukrep nekoliko omilili. Najprej so dovolili na otoku Mijajima porod, zdaj pa smejo na otoku ljudje tudi umirati. Le pokopavati jih še ne smejo v "sveti zemlji" otoka Mijajima. Mrtvece prepeljejo se vedno na druge otoke in jih tam pokopljejo. Sorodniki umrlega pa se morajo po starih verskih predpisih "očistiti", preden se lahko vrnejo na otok.

OD MRTVIH VSTAL. — Mlad dalmatinski kmet Mate Perko, ki je bil mrtev že tri dni, je nenadoma vstal iz krste in vprašal mater po hrani.

Mate Perko je bil bolan na pljučih in so ga vsi smatrali za mrtvega. Ko so spuščali krsto z njegovim truplom v grob, so zaslišali pogrebci udarce na krsti. Ko so sneli pokrov, se je mrtvec vzravnaval in rekel: "Mati, daj mi mleka."

ČRNA BORZA Z NOVOROJENČKI — V ZDA se je razpasla naravnost strahotno obsežna trgovina z novorojenčki. Vsako leto proda 20 tisoč deklet svoje otroke na črni borzi, pravi Reader's Digest, zelo znana ameriška revija. Pri tem posredujejo natakariji, šoferji taksijev, odvetniki in zdravniki. Dekleta prodajajo otroka v obupu, ker se jim zdi, da ni ne zanje ne za dete druge poti. Na vsako dete, ki pride na črno borzo, pa že čaka vsaj deset zakonskih parov, ki bi ga radi posvojili.

MALI OGLASI

CENA MALIH OGLASOV JE 10/- ZA ZAČETNIH 5 VRST. VSAKA NADALJNA VRSTA 1/6.

PROSTOR V MALIH OGLASIH JE ODPRT BREZPLAČNO ZA VSE ONE ROJAKE, KI SO BOLNI ALI PA BREZPOSELNI.

— ★ —

SOBO Z VSO OSKRBO oddajam v Balmainu. Cena £ 5-10-0. Naslov v uredništvu.

DRUŽINA PRELOG iz Argentine išče G. STOJANA SKITKA, doma iz Celja. Kdorkoli pozna g. Skitka, maj ga o tem obvesti, za kar se mu uredništvo zahvaljuje.

STALNI NAMEŠČENEC pri velepodjetju (srednjih let) želi najti "zvesto srce in delavno ročico" radi skupnega razvedrila, resnega prijateljstva in končno sklenitve zakona. V poštev pridejo samo resne ponudbe rojakin iz pod 38 let (brez otrok). Popolna tajnost zajamčena. Pismo, katerega mu priložite svojo sliko, naslovite na "Rojak", G.P.O. Box S 1527, Perth, W.A. (Vrnitev slike je garantirano).

G. VINKO BERCE, doma iz Ljubljane (35 let)! Kdor ve zanj, naj mu, prosimo, javi, da stopi v stik z uredništvom.

KAMENŠEK BORIS iz Kočevja, star 27 let! Kdo ga pozna in kdo ve njegov naslov, naj mu, prosimo, sporoči, da ga išče g. Vladimir VIDIČ iz Sydneya, c/o "ŽAR".

AVSTRALSKI DELAVEC (38 let) želi spoznanja z Evropejko, ki ima smisla za trgovanje. Cilj je poroka.

NAČRTE ZA HIŠE in ostale zgradbe izdeluje naš rojak iz Trsta WALTER DE WALDERSTEIN, 121 Queen St., Woollahra

FRED DAVISON,
50 London St., Enmore, NSW.

SOBO S KUHINJO
ODDAMO
NASLOV V UREDNIŠTVU.

Avstralski Ironworkers

Federated Ironworkers' Association of Australia

ČE STE ČLAN NAŠE UNIJE, BODITE TUDI FINANČEN ČLAN. ALI STE ŽE PORAVNALI ČLANARINO BODITE AKTIVNI V UNIJI. POSEČAJTE SESTANKE IN ODLOČAJTE PO DEMOKRATSKO O SVOJIH INTERESI.

KADARKOLI POTREBUJETE NASVET ALI POMOČ, OBRNITE SE NA UNIJO. FUNKCIONARJI SO VEDNO PRIPRAVLJENI POMAGATI.

**WEAR YOUR
UNION BADGE**

Supplies at
Branch Office

UNIJSKI TOLMAČI VAM BODO TUDI POMAGALI, ČE BOSTE IMELI JEZIKOVNE TEŽKOČE.

L. SHORT,
zvezni tajnik

188 GEORGE ST.,
SYDNEY

TEL.: BU 4021